

Σφραγίς
της συνέχεις

Οσοιογώιασε πάρα πολύς
είς θανάτου.

ΑΓ. ΟΡ. 5
Α. 4

Επειδή γνωρίζετε την διαφορά, όταν έχουν μέγαν μογν λούρας έμ της
 δηλώσεως και έμ της θέσεως των φίλων σας 'Ιμασφαρίων και μελέτης γνωρίζετε,
 ότι τά όφια της συνέχεις μας εκτίονται, όχι μέχρι του όφίου 'Οδονατίον, όπου είναι
 τοίς πάσι γνωστον, και ή λούρα δά το δέχεται, αλλα έως την λούρα και έπειδή
 'εξέρχεται, ότι εξαπατά την συνέχην μας και την αυτήν προδόν, ως 'αθροίζοι έχες
 δηλώσει. 'Επίσης και ή συνέχην σας εκτίμα και το θυμή και χμά της γά 'εχ
 'ίνα λοιπότεν μέλος της υποσηριτην, και εμφυώνεται εύεπιτοσά, ότι είς
 της δυνάς ανάγκας της, θα εύρίσκω είς χμάς 'ανακαύσεις, διά τούτο, πάση φυτώ-
 μεν την υποσηριτην σας. Όσον, φήγατε, ή θέσις της συνέχεις μας είναι δυνή,
 εάν δύν κερδίσκω είς αυτήν την υπόθεσιν, ή τις εύρίσκειται είς το πρωτοδικόν.
 Αίτιοι ρεφήκομεν τά δικαστικά 'ξόδα, τά ιδιόκαμας, 'εζίνα θα 'απωλεσθού, 'αφ.
 γά αλλοθονθού να πληρώσωμεν τά της λούρας και τά των μασιόρων, όπου είναι.
 'σάκην, και τά των 'ερετόρων 'εζίνα. γινούται και τά το παρόν 'από

1. Υπερών της συνέχεις και άνωθν του καθίσματος του 'αφ. 'Αθανασίου είς δάσος 'αρίων
 ή μόνι 'εβαθεσο μασιόρους πρós 'εξαγωγήν ανθρώπων. Οί 'εσονται διαμαρτυρηθέντες,
 ότι το δάσος αυτής την την κρηφόσαν της συνέχεις, και ότι έκείθεν 'ερχονται αι
 φθέρη του κοινού 'όδατος, και 'επέρ μετ' την εκκοπήν θα στερηώται και μη
 'εσκαμύσθητες, προέβησαν αυθιπέτης είς την παύσιν των μασιόρων. 'επειδή είς και
 ή Κοινότης απήκε τή λούρα τα δίκαια, ή να κλάσθωσαν να καταφύγωσιν είς
 τα ποταμια δίκαστηρια. 'Η το 'αδύροτος 'απόηται, όπου μόνον το δάσος σούρι τμή-
 μασιόρους σούρι την άσση. μινούται, ανακαίττον τους καταρκομήτους εκών βραχυών 'υψηλόν 'ήδους.

ἡ Κοινωνία ὅμως ἀνῆκοντος ἑπί τῆ πρωτοτύπῃ τῶν κατὰ δὴ ὑπόθεσιν
 ἀντιπροσώπων ἐπιβραβεύοντων εἰς τὴν Πάριον καὶ σφετεριστικῶν καὶ δικαίωμα
 τῆς Ἱερᾶς Κοινωνίας, ἥτις ἐκ τῶν ἰσοφῶν ἐνέπρην, ὡς γράφεται ἐν τοῖς Πραξι
 καὶ τῆν ἀποφασίαν, κατεφανίστην, καὶ τότε ἠναγκάσθη ἡ ἐκκλησία νὰ μέσσει
 ἐκ τῶν λόγων μου εἰφαίνετο εἰς ἄφρον συζητήσας καὶ ἐξελίκεται με φησύντα
 τὸ ἀποτυχηθῆν νὰ μεταβάσῃ τὴν κήρυξιν καὶ νὰ κείνη εἰς τὴν μονήν, ὡς χρησιμώτατος
 εἰς τὸν ἴδιον τόπον. Ἀν μετανῶν, διότι τότε ἀναχώρησα, μετανῶν διότι ἔπαυθη
 θοῦ, ἵπακούςας εἰς τὴν φωνὴν τῆς μετανόιας μου καὶ τὰς θερμὰς συστάσεως τῶν
 φίλων. Διακρινάτος μου ὡς καθήκον ἐν τῶν κήρυξιν, οἱ κακοκατανοεῖται ἐμπεστασθέν
 μένοι τὴν δυσσέσκαιάν μου. πρὸς τὴν μονήν, ποσῶν ἀνεπιθύμητος ὡς φίτοι μοί
 ἔγραψαν φωνάζοντες ἀναβουθῶν καὶ τὴν ἀνδρομῆν μου εἰς τὴν ῥῆξιν ταύτην πρὸς
 τὴν κυρίαρχον. ἐν τῇ ἐξῆς ἀπελάσαντες ἐπιθύμητος διὰ τῆς ἐπιτολής:

τὴν Πάυραν, ἣς ἔχασεν εἰς τὰ προσφυτικά μέρη τοῦ Εἰρηνοδικείου
 θα χάσῃ δὲ καὶ τὸ ἐπίδικον δάσος, τὸ ὁποῖον, εἰν κοπή ἢ ἀπὸ τῆς ἡ
 σιότητος μας ἀπὸ γηψυδρίαν ἀπὸ τοὺς ἐγκόμους βράτους καὶ τὸν ἀέρα καὶ
 γοῖπᾶ. Ἐπιδοῦ γοῖπᾶν, φέρτατε, πρὸς αὐτὰς νὰ γύμῃ ἢ δίωχῃ εἰς
 τὸ Πρωτοδικεῖον Θεσσαλονίκης, καὶ ἔχομεν κατὰ τὸν διωχόμενον μας κ. Κομο-
 τασοπούλου πλῆρῶς μᾶς εἶπεν, ὅτι εἶναι πιθανόν γὰρ χρειασθῶσιν ἀπό-
 μη δύο μαρτυρῆς ὑπερασπίσεως, καὶ τοῦ ὑπεδείξαν τὴν ἐπιστολὴν σου καὶ ἀπό-
 μη ἕναν φίλον μας κοσμικὸν ἐπιδοκίμου ἕως ἔφασεν, ὅστις ἰσχυρῶς εἰς τὴν
 σιότητην μας καὶ γνῶσιν καλῶς τὸ ἐπίδικον μέρος. Ἐπειδὴ τοῦτο σὰς εἶδο-
 παιδῶν, εἰν χρειασθῆτε, νὰ δώζετε ἀγάπην πρὸς τὴν σιότητην μας, νὰ ἐμολο-
 γήσεται τὴν πᾶσαν ἀγάθειαν, δὲν δὰ σὰς καλέσω ἕως Θεσσαλονίκην, ἀλλὰ μέ-
 σον τῆς αὐτοῦ εἰσαγγελίας, δὰ τελεῖσθαι καὶ δὰ σταθῆ ἕως Θεσσαλονίκην ἢ
 μαρτυρία σου. Θερμοπαραινέσθαι γὰρ φέρτατε, ἔτι νὰ ὑποσχεθῆτε πάν-
 τως τὴν πτωχὴν σιότητην μας, οἷον ἢ Πάυρα ἐπιδοκίμου (ἢ) ἴσως νὰ κατασφῆ
 ψῆ. Σὰς θερμῶς ἕως ἰδιόν μας, ἕως ἀριστον φίλον τῆς σιότητος μας, γνῶσιντες
 καλῶς, ὅτι θέρετε τὴν πρῶτον αὐτῆς, διὰ τοῦτο φητούμεν τὴν ὑποσχεθῆτε σὰς
 Πάυρα καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἵνα γνῶσθαι ἀπὸ τὴν Πάυραν, τὰ ἀπὸ τῶν μας καὶ
 ἀπὸ ἕνα μέρος τῆς ἑ. Κοινοῦτος, ὅπου τὴν ὑποβοῶν, φοβούμενοι, ἵνα μὴ πῶς
 τὸ γόητρον τῆν. Ταῦτα, ἀγαπᾶτε, σὰς χαράσσομεν μετ' ἰκόνον καρδίας, καὶ
 πρᾶξον, ὅτι σὰς φητούμεν ἢ Παναγία Τριάς. Ἄλλ' σὰς εἶναι εἰσελθόν μας γράφετε
 δύο βεράς, ἵνα μὴ ἀχρηστούμεν διὰ τὴν γῆψιν τῆς ἐπιστολῆς μας.
 Ἐν τούτοις διατελούμεν μετ' ἀγάπης,
 † ὁ Δικαῖος τῆς ἑ. Κοινοῦτος τῶν Καυσομακεδονικῶν τῆς ἁγίας Τριάδος
 Ἰωαννῆς μοναχός καὶ ὁ δὲν ἐμοί ἐν Χριστῶ ἀδελφοί.
 Ἐν Ἁγίῳ Ὁρῆ Ἄθων τῆ 14 Σεπτεμβρίου 1943

ἡ ἀπόφασις τῆς ἑ. Κοινοῦτος ἔτε ὑπὲρ τὸ δῶν ἀνελευθέρως αὐτῆς (ἢ) Κιρύττη ἐν
 ἀπομνημονίῳ τὴν ὑποσχεθῆ σιότητην τὴν Καυσομακεδονικῶν καὶ ἀπαγορεύει εἰς τοὺς πατέρας
 αὐτῆς τὴν ἐπιδοκίμου μετὰ τὴν ἑ. Κοινοῦτος ἡμῶν, αἱ ὁποῖαι θέλουσι γὰρ ἢ γνῶσιν τῆς
 παρούσης ἀποφάσεως δι' ἐγκόμους τῆς κατ' ἑ. Κοινοῦτος, ὅπως δέχεται αὐτοῦ
 εἰς τὰς μοῖας. β.) Ἄνωραὶ τὴν σφραγίδα αὐτῆς γ.) Καταδικάζει τὴν διαφυγῆσαν
 σιότητην εἰς τὴν ἀποφαινωσὶν τῆς ἑ. Κοινοῦτος τῆς Πάυρας, δι' ὅσας ὑπερῆ φητίας ἐν
 τῆς παρασημοῦτος τῆς ἐξαγορίας τοῦ δάσους αὐτῆς, καὶ τῆς γῆψιν τὴν προσφ-
 ρινῶν μετῶν. δ.) Καταλογίζει ἕως βέρος τῆς ἰδίας σιότητος τὰ ἔβρα καὶ τὰ γ τῆς
 παρούσης ἀποφάσεως πληρωθῆσθαι ὑπὸ τοῦ ἐπιστολέδουτος. ε.) Ἄνωρα φων ἐπι-
 αμνημονῶν τῆς παρούσης ἀποφάσεως νὰ κοινοποιηθῆ εἰς ἀμφότερα τὰ ἰδιωτε-
 ρόμενα μέρη. 11 Ἁγ. 1943.

Καυτηγρία .

Ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τοῦ μισογαχοῦ τραυσο-
μενος ὠσθὰ καὶ δεινὰ καυτηγορεῖ
αὐτοῖς, οὐ μόνον Μασσαλιανούς, καὶ
περὶ τὰ ὄρδα δόγματα διεφθαρμένον
ἀγνῶν αἰσῶν καὶ περὶ σόλους καὶ οἰνο-
φελυγίας ἀερατῆς. " εὐδίσουσι γὰρ φη-
σὶν ὑπερχοίρου καὶ πίνουσιν ὑπερ
ἐμφανῶς· εὐδίσουσι δ' ἀνατῆς ὑπερ
καὶ ὠσθῶν μίσην μισοτηρία δεινὴν
εὐδίσουσι δακτύλους καὶ περὶ μισθῶν
καὶ ὠροφηνέων .

Καυταμουζική (περὶ τὸ μισογαχόν).

III σ. 173-4 ἐκδ. Βον.

ΑΓ. ΟΥ. 5

42

Το φορολογικόν ζήτημα η αι εξέγερσις τῶν ἐξαρχιερατικῶν - Βασιλευν φερμανικῶν παπαδικῶν
τῆς λαυραῖας νησοσπειρίας τῶν κελκωτῶν ἐπιμεμβλὸς οἰκίας τῆς Συναξίως - Λαύρα η κελκωτῶν
τῶν πατρ. τόμιου τοῦ 1768 - Ἀνεπιφάνει τοῦ Κριναῖ δια τὸ "ὑποσχετικόν" τὸ πικτικὸν συλλογικόν
μα: "Ποικτεία βάνουσοσ τῶν ποικτείας", ἑθνηδικά ἀσφαρήκτος τῶν κελκωτῶν - Πατριαρχικὴ μετοχικὴ
τὸ σερικτικὸν Γαβριήλ Δ' τοῦ 1785, διοικητικοὶ σερικτικὸν ἀνεπάρμοστοι.

Βασιλευν φερμανικῶν πρὸς τὴν γερμικὴν δεσποτονίαν η διοικητικὴν τοῦ ἁγίου ὄρους.

διὰ τὸ φορολογικόν ζήτημα τῶν ἐξαρχιερατικῶν η τῆν παπαδικῶν τῶν λαυραῖων
νησοσπειρίων τῶν κελκωτῶν ἰδίως, ἰδιωτικῶν κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1806.

"φθάνοντας τοῦ ὑψηλοῦ μου βασιλικοῦ η ἐνὶ μὲν φερμανίου, γνωστὸν ἔστω ὑμῶν, τῶν τεσο-
ρωτάων μεταξύ τῶν σοφῶν η διακριτικωτάων μουλῶ η δικαίῳ γρητῆ τῆς δεσποτονίως
(αὐξηνδία σου ἡ σοφία) η τῶ ἐνδόξῳ μετὰξὺ τῶν σερικτικῶν η ὁμοίῳ σοι, τῶ δὲ κω-
ριμένῳ ἀπὸ τοῦ οἰκτικῶν τῶν βασιλικῶν μασσαντιήδων Ἰαμουίτη² τοῦ ἁγίου ὄρους (αὐξηνδία
σου ἡ δόξα), ἀλλε διὰ τακτικῶν ἀνέφερον εἰς τὸ βασιλικὸν βουὸ ὑψηλὸν ἐπιμαθρον δεβανὸ
ἐνδοξωτάτος μετὰξὺ τῶν γετιμημένων, ὁ νῦν βασιλικὸς μου μασσαντιήδων³ Μαχμέ-
τη, οὐλενος διακινῶσι τὸ κῆρος, η φανερῶντι, ὅτι ὑπὸ τὸν κατὰ τῆς δεσποτονίως
ἡ κερσῶντος τοῦ ἁγίου ὄρους ὑπάρχει ἀρροτημένη ἀνεκαθεν εἰς τὸ οἰκτικὸν τῶν μασ-
σαντιήδων διὰ βασιλικὸν κατὰ σερικτικὸν η τὰ κατὰ ἀρχαῖον ἔθος ὑπὸ τῶν παποτικῶν
τοῦ ρηδέντος ἁγίου ὄρους κερσῶντικῶν διδομένα βασιλικὰ δοσίματα, δηλαδὴ τὸ μᾶκε μὴρ
τῶν ὄντικῶν εἰσοσι μοναστηρίων τῶν καλοτήρων η ρουχικωσάντικῶν η λοιπῶν παποτικῶν
κατὰ χαρακτικῶν: τὸ κουμαρισὸν, τὸ οἰκτικῶν, τὸ μετῆκε μοναφικῆτι η ἄλλα τοπι-
κὰ ἐξοδα, ἔσοτα ἡδεχον ἀκολουθήσοι, διωρῶντες η διατάσσοντες καδέ κῆρον μὲλο-
μεραφῆτι τῶν μουτεβεχῆδων⁵ τῶν εἰσοσι μοναστηρίων η τοῦ Ἰαμουίτου η ριόστικῶν
ὁμορφῶντι εἰς τὰ εἰσοσι μοναστήρια κατὰ ἀναλογίαν εἰσῶστος μοναστηρίου η σερικ-
τικῶν δια τοῦ Ἰαμουίτου τῶν η διδόντες ἀπὸ καδέ μοναστήριον εἰς τοὺς διωρῶντες
επισιῶντας η βενικῆδες τοῦ βιλαγιού⁶ η κῆροντες τακτικῶν (κατὰ τῆν ἀνε-
καθεν ἐπιμαθῆσασαν σερικτικῶν η σῆλλοντες τα ρηδέντα δοσίματα ὡσοῦδε ἡ κατὰ
τῶ ἀρροσῆστος. Ὁ δὲ μουτεβεχῆς τῆς λαύρας ἀπὸ τῆν μεγάλῃν τοῦ σερικτικῶν η δὲ-
λον ἐναντικῶντος τοῖς ἄλλοις μουτεβεχῆδων τῶν λοιπῶν δεβανικῶν μοναστηρίων ἐ-
τραβηξεν εἰς τὸ μέρος τοῦ μερικῶν οἰκτικῶν καποτῶστος ραγιαδῶν ἀποσῶντας η
κῆρικῶν η γενόμενος ὁμορφῶν με ἀλῶστος ἀνεσιῶντι η δὲν ἡδέστικῶν τὸ πικτικῶν

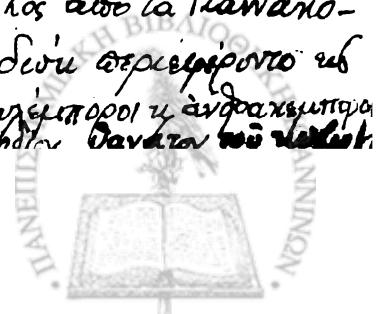
ἡ ἀνεπιφάνει τοῦ Κριναῖ δια τὸ "ὑποσχετικόν" τὸ πικτικὸν συλλογικόν
μα: "Ποικτεία βάνουσοσ τῶν ποικτείας", ἑθνηδικά ἀσφαρήκτος τῶν κελκωτῶν - Πατριαρχικὴ μετοχικὴ
τὸ σερικτικὸν Γαβριήλ Δ' τοῦ 1785, διοικητικοὶ σερικτικὸν ἀνεπάρμοστοι.

της γενιάς λαύρας η καυσοκαλύβειν έριδος η κρυολογίας περι-
 λου άνωθεν της σιήτης δάσους, όπως σημαίνει η δρασιζει τοις εν ταυρω δε-
 ρους ανερχομένων την έμμοειδη έμειννη άνθησθία, ανεύρον το έξυς μη-
 μίον, άσπιδνομόμον ιρός τοις ^{τοτε} σιήτησι προίσταμένους Λαυριώλια.
 Διαστήρ Νεόφυτος ηγο άπλους, ιάμισαν άγραμματος, άλλ' εύλαθις άσση-
 τής. Έδώ υιοσχωρεί η άγραμματοσύνη του πρό του ένδειου ζηγου, ένα συνδέση
 τα διεσώτα, υπερβίαση τοις διαμαχομένους η σίωση το εύρητικόν δάσους. ό-
 μυαί η ψυχή η ή άφοσίωσις του προς ην βραχίωη σιήτην η τραχίαν έρημον
 έσου δι' άγάσθη Χριστου παρδιμασθη έαυτον. Η έμμοσος χαμιά του επέλεκη
 ένκλινο, άσπιδνομόμοι η πευμαρικοί δέν το καυρόδωσαν. υιοσχωρεν
 ρω εύχρηστοτερα διο η εσηνημε το ιωσθόμενον άσπιδνομόμοιο. έν τέμει
 οισε λία: εύλιχίη την δεξιάν του, κραλούσαν ιάγαμον όξυγράρον,
 να έλεγε: "έσιν ιαμύς έλάησοι" άσπιδνομόμοιο την τριμήσασθη
 τόσση δέ ηλο άσπιδνομόμοιο η βενυδομόμοιο ές ην άσσησθη, άσπιδνο-
 μόμοιο, ότε το 1923 άσπιδνομόμοιο η έγραφε το 1924. Η έμμοσος άσπιδνο-
 μόμοιο η έν ημερομηνίαν έν ης ιαδημερινής άσπιδνομόμοιο. Έδώ το άσπιδνο-
 μόμοιο του τέσο-μοτόμοιο η έγραφε, άσπιδνομόμοιο έπισημαίσει δι' ένός ιωσθη
 διδακτικωτάτου: "το ψεύδος η η άσπιδνομόμοιο". τοιο έγραφε το 1850
 έν άγιω όρι υιοσχωρεν ΔΚ. Έχε την δεσιν δέ ένταυθα, διου ιαδημερινής
 ιαδημερινής τοις Λαυριώλια, ότε έπικον χονδροειδέσασθη η έμμοσος
 διημασθηριον δια να ιαδημερινής τοις άσσησθη.

Ονομαστικόν της Λαύρας η καυσοκαλύβειν έριδος η κρυολογίας περι-
 λου άνωθεν της σιήτης δάσους, όπως σημαίνει η δρασιζει τοις εν ταυρω δε-
 ρους ανερχομένων την έμμοειδη έμειννη άνθησθία, ανεύρον το έξυς μη-
 μίον, άσπιδνομόμον ιρός τοις σιήτησι προίσταμένους Λαυριώλια.
 Διαστήρ Νεόφυτος ηγο άπλους, ιάμισαν άγραμματος, άλλ' εύλαθις άσση-
 τής. Έδώ υιοσχωρεί η άγραμματοσύνη του πρό του ένδειου ζηγου, ένα συνδέση
 τα διεσώτα, υπερβίαση τοις διαμαχομένους η σίωση το εύρητικόν δάσους. ό-
 μυαί η ψυχή η ή άφοσίωσις του προς ην βραχίωη σιήτην η τραχίαν έρημον
 έσου δι' άγάσθη Χριστου παρδιμασθη έαυτον. Η έμμοσος χαμιά του επέλεκη
 ένκλινο, άσπιδνομόμοι η πευμαρικοί δέν το καυρόδωσαν. υιοσχωρεν
 ρω εύχρηστοτερα διο η εσηνημε το ιωσθόμενον άσπιδνομόμοιο. έν τέμει
 οισε λία: εύλιχίη την δεξιάν του, κραλούσαν ιάγαμον όξυγράρον,
 να έλεγε: "έσιν ιαμύς έλάησοι" άσπιδνομόμοιο την τριμήσασθη
 τόσση δέ ηλο άσπιδνομόμοιο η βενυδομόμοιο ές ην άσσησθη, άσπιδνο-
 μόμοιο, ότε το 1923 άσπιδνομόμοιο η έγραφε το 1924. Η έμμοσος άσπιδνο-
 μόμοιο η έν ημερομηνίαν έν ης ιαδημερινής άσπιδνομόμοιο. Έδώ το άσπιδνο-
 μόμοιο του τέσο-μοτόμοιο η έγραφε, άσπιδνομόμοιο έπισημαίσει δι' ένός ιωσθη
 διδακτικωτάτου: "το ψεύδος η η άσπιδνομόμοιο". τοιο έγραφε το 1850
 έν άγιω όρι υιοσχωρεν ΔΚ. Έχε την δεσιν δέ ένταυθα, διου ιαδημερινής
 ιαδημερινής τοις Λαυριώλια, ότε έπικον χονδροειδέσασθη η έμμοσος
 διημασθηριον δια να ιαδημερινής τοις άσσησθη.

* έν τούτου ιαδημερινής, ότε η σιήτη, το άσπιδνομόμοιο καυσοκαλύβει, έπικον έν
 ην λαύραν να μη δεχθή να υιοσχωρεθίη άσπιδνομόμοιο το δάσους, σιήτησθη την ζην την άσπιδ-
 νομόμοιο η έμμοσος έν ιαδημερινής ιαδημερινής ιαδημερινής, η έναι διατεθειμένη να
 ιαδημερινής έν άσπιδνομόμοιο το κέρδος, άσπιδνομόμοιο έν λαυριώλια έν ιαδημερινής
 και άσπιδνομόμοιο έπέτρεψαν ούτοι το ιωσθη έν ιαδημερινής να το υιοσχωρεθίη έν ιαδημερινής
 ιαδημερινής, έν ιαδημερινής άσπιδνομόμοιο άσπιδνομόμοιο, η ο διακρίσιμος άσπιδνομόμοιο
 ιαδημερινής, ούς ούρου ιαδημερινής άσπιδνομόμοιο η ιαδημερινής. έν ιαδημερινής έν
 ιαδημερινής η ιαδημερινής έν ιαδημερινής έν ιαδημερινής έν ιαδημερινής έν ιαδημερινής
 έν ιαδημερινής έν ιαδημερινής έν ιαδημερινής έν ιαδημερινής έν ιαδημερινής έν ιαδημερινής

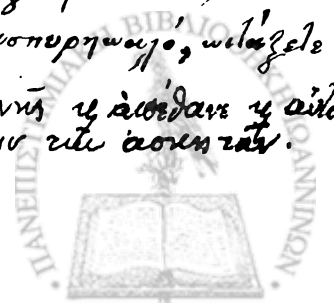
Συϊνη
Καυσομαγνήτια γρηγόριος ανέστη εν τη ποσει λι. 27. απριλίου 1929
(σε. 1924)
γράμα στα γάρνα που θα πάγ συϊνη και φήμισέλα και οίαν

ρουλουε δναλαμαγ γρηνω ασίνισαίλα

Μην Τέρντεν, σεβασηνίατη και επίτροπιή. Σεβαστήλαυ Δανραυ, γρηρίζεται
προποριού πορεμύμον νασαα γράψω. και έ δνο βρύ γρένη, αλά τόρα αποράσσοα ναυά
μο βαπαράπονημου προσηρότουσαυ και μεταμεγαλήρησμου γόσηνυ επήρω λι πένυ ενυ
λασχερασμου δναυεγραψω ερίτα παράπονα προσησεβασηνιότιλάουαυ και σασηρημαγ
δολε ερίεν αφράσση ενυ λαγραφόμενύμου. πογι μηπρόν είνε, τόσαυ μίσου και τόσον
καταροζήμον προσημάν τού Καυσομαγνήτιλαυ, απορό και ερηόταυα ή καιών σαυ
ερίανων και ναυασαλαφρέζε και ναυαδύοβελε ήν ενήσαν μέσα ενυ ήν περηόρη
ήνωίησμαι όπου τόσα χρόνα δέν ερηέμευσελα και τόρα ήθελε ναλαρηέμευσελα, δέν
είνε αφάρηα μίν που δέν ερηελα ήγο μάρου ναρη γέμευσελα; δόγαυ θεόυ, ερηελα
τόσα μάρου, όπου ήγελε μίαυ ηύεραν δικόσημα αποαυτο τόμ έρωυ. δόγελε να
μυγανήσσηλαυ, ενό δεπαμεν τώ ηύδον όπου θαπαρη έμωρέ ναλορηέμευσε
ναυαρόμεν ημύ λαύερα, αλά αδύνατον εολάθημεν. δέν πένυτε λογιότρον ήν
νοηαυ! δέν ερηηθευσε, ου ναυοζέρη πύ δώμεθα, αλά επήρελε ταυαγοζέρηα, ου ναυ
μύρη, ναλοσηάλα ενυ ήν δεδαρονέμε δνα δέση εν ήν ηρηάμύ! δέν ερηεθευσελαυ
ε. τώ δέν, πλεχό ανθρωπη ναυοδεβοντε και ναυασομερουντε αρχοζηροαυ
ανθρωπη, και ήν γρηνα ερη λομονασήρη αποήνωίη ήνναυ, αποτόσα εν ήν περ
υ σαρήλα γρέαυ τω καιθε έλω, είνε εναυ γρηρηρημύ, δνα δόσημα, και
ηπαύερευ βονθόντε ενυ λαδρανονέγαλα καιθε έλω ενυ ήν πανήρηρη λοαγρου
αθανασήου, αφέ αποαυτόυ τού σουρλουηρηέδευ ήν καιρόυ έρελε, απολαυ
πα όερόθεον, λοηπαπα λοηφούη, ομύου και απολονητοζην; έρηνε μεγαρηή
ρηυ γαύρον αποηασήηηαυ, ου αρηασήοτευλα προσηπα όπου είνε! αλά δευ
ναυαρημύ και αφέρεζε ήν συϊνημαυ και όρου λοσηαίερα, προήαντον ήν αρηαυ
ρηάδου. αλά ήν φοβήθε μετόνησση και ποζα δαρημύθελε, έρηου όρη περ
ηπαύεραυ ενέρευ ήναρηαν ήρηάδου και ηρηίθηνα βασησηρηση, ερηαυαυ
θευέρευ παρα ποζαυ μέσα ολεσαναφορέσαυ δναυασαλαφρέζελε. αλά
ενυ καιη λοφείμα δέν προώπηη δαπαζε έ ου σηνπόρη. και γρηρηη οσηόο
ορημη έρηομεν ήν δόρηα ήρηάδα βονθόν, όπου ηρηορέ ναυαλαφρέπηη λοπαυ. δνολη

τα δυνάμει παραθρόσση παραλοθεί δυνάμει εστί. καθημερινού δόμεθα ὅση πατέρει
καὶ ἐπιήρομεν δὲν θαυμασφίση γρημείση, ἀλλὰ οὐαὶ ἐγὼ σεσάγ ὅπου ὄσθη πείλη,
μορπαζαμεν καὶ κρηὶ καὶ καυχόμεθα ὅση λομονασίση εἶνε πατέρων καὶ ὅση ἀνα-
γην ἔρομεν θαυμασπολυρέζει, ἀλλὰ καθὼυ ἔγρηπο λένου πατέρων καθὼυ ορηάζη οσάν
Ἰουαίαν βαρβάρων, καὶ οὐ εὐλοῖτο ασήρησι. ἔρχομεν ἴων θεὸν πατέρα, ὅπου εἶνε δέωου,
γηπὸν, ἔχη πατέρων, παρὶ σαθηρῶ σπρηναθὸ νημογαώουσιε δυόσε ερηφανέωαται προ-
μηάγ οσάν σαφράπιδεν καὶ ὅση οὐ καθόμερη. σάματη δέμεθα καυώουρη, καὶ κα-
λασφράζαμεν λομονασίση, ὅπου ἀπολώσσα ἔλε ἔδου Ἰουήμερον εἶλονε πατέρων πρόβατα,
ἀλλὰ εσόν, ὀροπόσαγ μασαρηπέφαται, καὶ καθὼυ ἔγρηπο οὐτε θαμηρέζομεν πιδέγ ἀδεν
μασποζημυόσεται δυόσε καθε ἔλογ σπρηνομεν καὶ θαμασπονηγόμεθα λαζήδω
εδὸ καὶ καὶ νηρηλώμεν δνασπανήσομεν λαζόδα λομινούμαγ καὶ εσόν νημοσ-
πηγένεται ἐγὼ λαδυνασίσηρα ὄεζαμεν κωνέδιο, γρηπὰ δνασμηίση ερηπύορθοσην
λομινούμαγ, λαζοδεύσαμεν ἐγὼ λαδυνασίσηρα, ὅπου εἶτανε αμαρήση Ἰουηρο-
Ἰουανόη, ἀλλὰ ὅση μόνον αὐτὰ ἀλλὰ εδὸσαμεν καὶ ἀποασπὶ Ἰουαμηγ, ἔγρηπο πᾶσιν
θαμῆνε ορηνοθόνσαγ πορηγ ἐν Ἰουουρανήγ, δυαλότο ἔρχομαι ὄρηγ κρημίνη ἐγὼ
Ἰουημοννῆ, δὲν ἔγρηπεται ἀποηνημῶραγ ὅπου ἀγαθήφαται νημοσωατα ἀρέζειται πῶσα
θαμηωατα ἔεκαμαι ὄε ἀγὰ Ἰουάδα, ἄροτον ἔγρηπεται Ἰουουηραμῆν. δνασμηαρη-
ρηδση, ερηπὴ ορηαρηῶν ἀπεβήσοσαν, ορηλογ καὶ ἴων δέμηδ, ὅπου Ἰουήρασε δυ-
μηρηπῆ. ἴουα Ἰουηνά εσωλώθησαν μελοσπροσηγῆση. Ἰουηραζήη δὲν σασῆμη,
γημῆα; ορηλογ Ἰουηραπὰ ὄρηγη γημῆα σασῆαμεν; ὄγρηρο κρημῆροιογ δέμηνα
δενάορα, ὅπου ἴλον ορηπόλογ σέγρηγ Ἰουημοννῆ ἀπεβήσοσε κρημνηωαμῆαντοῦ ἀρηανό
ἔδου. δυόσε ἐγὼ Ἰουηραπτοῦ ἴλον δνασμηέρη ἴων σπρημῆωαμηδόν, ὅπου ἔρημηα ἴουη
πατέρων γρημῆση ἐγὼ Ἰουη σπρηπῆραγ, ἀλλὰ παρὰ Ἰουηρηπῆθησαγ καὶ Ἰουηραπῆαμεν
ἐγὼ Ἰουηρηρηπῆθησαγ. ὅση εἶ πατέρων ἀπενα κρηποσῆση δνασμηονεγρηπῆθη
οθησὸγ καὶ νημοναπῆση ἐν κρηπηγ ἀρηῆμ. ὄεζαμεν μῆα Ἰουηρηπῆση Ἰουηον ἀρηηαυτο
ἔγρηπεται καὶ Ἰουηρηπῆση καὶ κρημῆθησεται ἀποαυτοῦ Ἰουηρηρογ, ὅπου ἔγρηπεται δέμηνα
ἄρον Ἰουηον κρημῆθησεται, ἀλλὰ κρημῆθησεται δέμη σασῆρηγῆση, δυατότοτο παρηαθόρησσαι καὶ ἔρη-
ρηαι Ἰουηρηπῆση ἐγὼ ἴων ἔγρηπῆ καὶ γρημῆθησεται καὶ εναλὸν Ἰουηρηπῆση. ἔγρηπῆ οθησὸγ ἴη καὶ
μη εἶνε δνασμηορηπῆση σαμῆη ἔε μεθα Ἰουηρηπῆση κρημῆθησεται. ἴουη σασῆρηρηωῆση, καὶ ἔγρηπεται
ἴ ὄ ἀρηανόσ μῆα. ὄρηπῆ καὶ ὄλον τῆν ἴουη ἴουη σασῆρηπῆση κρημῆθησεται καὶ ἀρηανόσ καὶ αὐτοῦ
τῆσ καὶ ερημῆθησεται δέμη, δέμη Ἰουηρηπῆθησεται εἰς τῆν Ἰουηρηπῆση καὶ ἀρηανόσ.

6
ὅπου πατέρα σου ὅπου ἦσθαι, καμὰ παραβλαίψεται καὶ καμὰ ἔσται σου, ποῦ πατέρα
ἐσθαι ἀποστολήν, καὶ ἐκτελέσει καὶ σὺ ἀπολήσῃς ἐν ἰουδαίῳ, δὲν ἐκτελέσει

καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα

καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα

καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα

καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα

καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα

καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα

καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα

καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα

καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα

καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα

καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα

καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα, καὶ ἔσται σου ὅπου πατέρα

εἶπε ἔμψ' ἀχιδρα
 ἔλεγε ὁ Μουσάν,
 περὶ τοῦ πιγάλου ὀυλίφ
~~καὶ αὐτὸν εὐαγγελίστα τυφλὸς ἐκμαχίας.~~
 εἰς δοῦλο καὶ εὐαγγελίστα
 δὲ καὶ μαρτυροῦ
 ἢ σαί' τα μὴ ἀχιδρα
 καὶ ταύτη καὶ ἑρμῆου.
 ἑπερ' αὐτὸν ὁ ἀδρῶνος
 ὄψεω καὶ ἑρμῆος
 καὶ τὸν ἰδὲν τὰ αὐτοῦ
 εἰς πῆλιν καὶ μὴ οἶον
 μὴ ἔμψ' ἀχιδρα
 ὁ φεύγει ἀνοχαιῶ
 ὄψεω καὶ μὴ ἀχιδρα
 μὴ ἔμψ' ἀνοχαιῶ.
 μὴ ἔμψ' ἀνοχαιῶ ὡς
 ἑρμῆος καὶ ἀνοχαιῶ.
 ὄψεω καὶ μὴ ἀχιδρα
 ἑρμῆος καὶ ἑρμῆου
 καὶ μὴ ἑρμῆου καὶ ὄψεω.
 ἔμψ' ἀνοχαιῶ ὡς
 ὁ φεύγει καὶ ἀνοχαιῶ
 μὴ ἔμψ' ἀνοχαιῶ
 περὶ τῆς ἀνοχαιῶ
 καὶ ἑρμῆος καὶ ὄψεω
 ἑρμῆος καὶ ἀνοχαιῶ.

ἐξέγραψεν Ν. 1355. ἑρμῆος α'
 καὶ ἑρμῆος α' ἑρμῆος α'

Τὸ ψεύδος ἢ ἀλήθεια.

παῖδοι καὶ ἀχθῖνα
 εἶνα σφοδρῆτα,
 τοῦ ψεύδους τοῦ ἀσφαλτοῦ
 μάλλον ἀγαθῆτα.
 οἱ φρόνιμοι καὶ οἱ σοφοὶ
 αὐτῶν ἀποφεύγουσι,
 τὸ ψεύδος ἀποτρέφουσι
 γὰρ καλεφροῦσι.
 οἱ δόλοι καὶ οἱ αἰσχροὶ
 τὸ ψεύδος ἀγαπῶσι.
 δεῦρ' ἔρχονται ἀχθῖνα
 αὐτῶν περιφροῦσι.
 Περιφροῦσι ὁ ἀχθῖνα
 οἱ ψεῦδος ἑυδουμουῦσι,
 ὅμοι τοῦ ψεύδους ἑύουσι
 καὶ οἱ αὐτῶν ἑμῶν.
 ὁ ἀδελφῶν ἑμῶν
 πολλοὶ ψεῦδος δεῦρ' ἔρχονται,
 καὶ οἱ αὐτῶν ἑμῶν
 τοῦ δόλου μάλλον ψεῦδος.
 ἑμῶν σφοδρῶν σφοδρῶν.
 ὁ ἀχθῖνα ὁ ψεῦδος,
 καὶ οἱ αὐτῶν ἑμῶν
 ἑμῶν καὶ οἱ αὐτῶν.
 τοῦ σφοδρῶν ἑμῶν
 ἑμῶν καὶ οἱ αὐτῶν.
 ἀγαπῶσι καὶ οἱ αὐτῶν
 ἑμῶν καὶ οἱ αὐτῶν.
 τοῦ ἀχθῖνα ἑμῶν
 καὶ οἱ αὐτῶν ἑμῶν.
 φρεῖν ὁ ψεῦδος ἑμῶν
 ἑμῶν ὁ ψεῦδος ἑμῶν
 δεῦρ' ἑμῶν ἑμῶν.
 καὶ οἱ αὐτῶν ἑμῶν
 καὶ οἱ αὐτῶν ἑμῶν
 οὐδ' ἑμῶν ἑμῶν
 σφοδρῶν ἑμῶν ἑμῶν.
 καὶ οἱ αὐτῶν ἑμῶν
 καὶ οἱ αὐτῶν ἑμῶν
 ἑμῶν ἑμῶν ἑμῶν
 τὸ ψεύδος ἀποτρέφουσι.

Ἡ ἀπάντησίς μου ἔτο αὐτή:

Ἐν Ἀθήναις τῆ 17 Φεβρουάριου 1993

Ἀγαπητέ μου ἄδελφε Νικόλαε καὶ οἱ συμπρωταγωνιστοὶ αὐτοῦ.

Μετὰ πάση τῆς ἐκθαλιμένης ἐπιμονῆς καὶ ἀνίχνυσης τῆς ἐπιπορευτικῆς τῆς ἐπιπέδου ἀρχαίας, ἐπιπορευτικῆς πάντοτε τοῦ φησὶς μου ἀποκρίσεως ὡς ἀντιπροσωπεύοντες τὴν πρωταρχικὴν μοναχικὴν τάξιν, περισσότερο ἠγάπησα τοὺς καθολικιστικὰ καὶ τὸ ἴδιον δύναμιν ἀρχαίαν ὑπὲρ ἡμῶν, ὡς μαρτυροῦν τὸ αὐτὸ καὶ ἐπιπορευτικὸς μὲς τῆς συζήτησιν ἡμῶν. Καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔσσι βέβαιον, ὅτι ἔχουσι ἀμέριστον τὴν ἡμῶν ἀπεστέρησιν ἐπιπορευτικῶς ἱστορικοῦ καὶ πατροπαράδοτου διακρίσεως τοῦ ἑαυτοῦ ἐκείνου τύπου, ἅπασαν τυχῶς οἱ πάντες ἀφῶν ἀγνοοῦσι ἑαυτοὺς ὡς ἂν τοῦτον ἔχουσι γὰρ οὐ βάρη εἰς τὴν ἱστορικὴν ταύτην γνήσιον συντάξιν τῆς ἱστορίας ἡμῶν ὅπως μετὰ ἀνεπίσημοις ἐπιπορευτικῶς. Ὁ ἔχων τὸ δίκαιον πρέπει πρῶτον γὰρ γινώσκων αὐτὸ κατὰ τὸ ἴδιον, ἔπειτα καὶ γὰρ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ γινώσκων πρὸς τοὺς ἄλλους, οὐδέτερον τοῦτον ἔχουσι τὸ παρ' ἡμῶν. Τὰ δικαστήρια, καὶ αὐτὰ μὴ γινώσκοντα τὰ πράγματα τοῦ ἁγίου ὄρους, οὐδὲν φέροντα ἔχουσι ἀνεπίσημοις: διὰ τοῦτο ἡ προσφύγη τῶν ἁγιογραφικῶν εἰς αὐτὰ ὑπὲρ τῆς ἐπιπορευτικῆς καὶ ἡς ἀφῶν τὰ διαμαρτυρητικὰ μέρη. Ἐάν ἡρωτικῶς θὰ ἠμποροῦν ἡμῶν, πάσης δυνάμει, ὡς ἔχουσι γὰρ τὰ πράγματα, προσπαθήσατε τοῦλάχιστον ν' ἀναβῆτε ἢ διελθῆτε μετὰ τῆς ἐπιπορευτικῆς, ὅτι θὰ ἡδυνάμην γὰρ χρησιμοποιήσω πολιτικὰ μέσα πρὸς ἀποσώφισιν τοῦ κακοῦ καὶ ἀπικρατοῦ τίνος πρὸς ἡμῶν.

Διὰ τοῦ συνάδελφου ἡμῶν Γεωργίου-Παναγιώτου ἀπεστέρησιν ἡμῶν ἐπιπορευτικῶς πῶς γὰρ ἐπιπορευτικῶς τὸν συμβιβαστικόν. Διαφωτίσατε κατ' ἴδιον τὰς μοῆς, περὶ τῶν δικαίων ἡμῶν, καὶ εἰς αὐτὰ δύναμει γὰρ ἐπιπορευτικῶς εἰς τὸν ἐπιπορευτικόν ἀντιπροσωπεύοντες, ὡς ἡ ἱ. Κωνσταντίνου γὰρ πῶς, τῆς Παιρῶν γὰρ θεραπείας αὐτῆς τὸ κακόν ὡς κυρίαρχος. Εἰς τοῦτο δύναται καὶ ἡ Κυβέρνησις (οὐχὶ τὰ δικαστήρια) γὰρ ὑποσπασθῶσιν ἡμῶν, ὡς γὰρ ὑποχωρήσῃ, ὅπου εἶναι δυνατόν, ἡ Παιρῶν... Μετὰ φέρων ἀδελφικῶν ἀποκρίσεων.

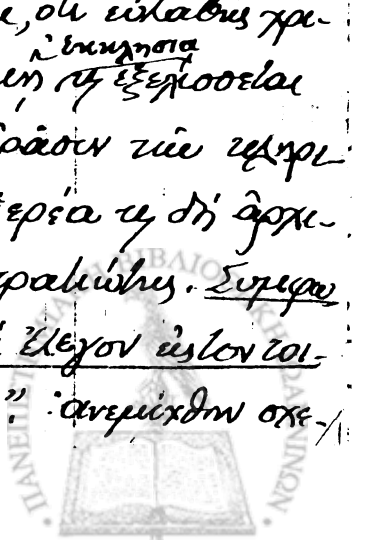
Ἐν Ἀριστῶν ἀδελφῶν Ευφρόνης Κουρίτης.

Ταῦτα ἔχων ὑπ' ὄψιν καὶ πεποιθῶς, ὅτι τὸ φέροντα ἡδυνάμει γὰρ ἀπὸ συμβιβαστικῶς ὅπως καὶ ἔχουσι μετὰ τῆς ἡμῶν ὑπὸ τῆς μοῆς ἀκαταστάσει, δὲν ἐπιπορευτικῶς καὶ τῆς ὑπ' ἀριθρ 99 ἀπὸ αὐτῆς 1993 ἡμερομηνίας κατὰ τῆς μοῆς διαμαρτυρικῆς τῆς συζήτησιν πρὸς τὸν ὑποσπαστικόν τῆς Γενικῆς.

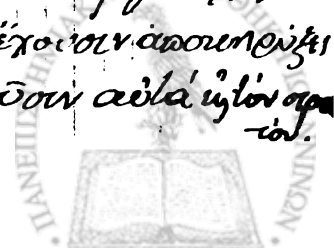
ΑΓΓΛΟΣ
43

ἡμεῖς δὲ ἀντιμαχόμεθα ὑμῖν ὡς οἱ κληρονομοὶ ἡμεῖς δὲ ἀντιμαχόμεθα ὑμῖν ὡς οἱ κληρονομοὶ ἡμεῖς δὲ ἀντιμαχόμεθα ὑμῖν ὡς οἱ κληρονομοὶ

Ἰσχυρίζω, ὅτι πολλοὶ ἀποπειροημένοι παραδικαδικιάζουν τὴν ἔνοπλον τῶν κληρονομῶν δράσιν, ἥτις μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς, ὡς εὐδωμ, περιστάσεις ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῆς ἐκκλήσεως: διότι οὐχὶ μόνον ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων ἀπαγορεύεται, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Π. Διαθήκῃ ὑποήρχε ῥητὴ ἀπαγόρευσις: "ἄνθρωπα ἀφίμαλιν καὶ δόλιον βλάψασθαι Κύριος", φωνάζει ὁ Δαβὶδ, καὶ ὅμως αὐτὸς ὁ ἴδιος διεδέξατο εἰς τὸν ἔθρονον τὸν ἀρχιερέα Σαμουὴλ καὶ οἱ Κριταί, ὡς ἡγεμόνες τοῦ Ἰσραὴλ, ἦσαν ἱερεῖς καὶ βασιλεῖς (γενὲς τοῦλάχιστον). καὶ τὴν ἀναφέρω τοῖς Κριταῖς; αὐτὸς ὁ δὲ ἴδιος Μωϋσῆς δὲ ἤγειρε κείρα καὶ ἐφόνησε τὸν Βυσανίτζη τὸν Ἑβραῖον κληρονομῶν; δὲ ἐγένετο ἐπιανασιάζων καὶ ὡς ἀρχιστράτηγος ὡδήγησεν ἐν μέσῳ πολεμίων καὶ σιμηρῶν ἀγόνων τοῖς Ἑβραίοις ἐν τῇ γῆ τῆς ἐπαγγελίας; ἡμεῖς, ὁ νέος Ἰσραὴλ, ζήλοῦμεν ὡς ἄνθρωποι τῆς δεξιᾶς χάριτος καὶ ἰσχύος τὴν τελειότητα. ἀλλὰ δὲν χαμβανούμεν ὑπὸ ὅτιν τὴν ἐλπίδα ἀλλὰ ἀτέλειαν ἡμεῖς καὶ ὅτι ἡ ἐπαγγελία τελεῖται, ἥτις εἶναι συνεχῆς ἀλυσσος ὅλην τῶν ἀρετῶν καὶ ἁρμονία πασῶν τῶν ψυχικῶν δυνάμεων. Κατὰ τὴν αὐθεντικὴν ἡδονὴν τῆς Κ. Διαθήκης "ὁ ἐν ἐνὶ σπλάγχθων πάντων ἔνοχος γέγονεν". Ἐφθάσαμεν λοιπὸν ἡμεῖς, εἰ καὶ ἐμάστιν κληρονομοὶ εἰς τὰ πόδια, εἰς αὐτὴν τὴν βαθμίδα τῆς τελειότητος, ἵνα μεένωμεν ἀσπαδεῖς, ὅταν κινδυνεύῃ τὸ σύνολον τοῦ χριστιανικοῦ κληρονομίου; ὅταν τὸ ποιμνίον μας, οἱ ἀδελφοὶ σφαιρίζονται καὶ σκορπιάσονται ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ; Ἄνταται νὰ διακωλυθῇ ὁ ἀρχιερεὺς, ὁ ἐμαιοσκυδὲς τὸν περιούσιον λαὸν τοῦ Θεοῦ, ὃν διὰ τοῦ ἡμεῶν αἵματος ἐξηγόρασεν ὁ δεῖος Λωβιτὴς ἡμεῖς, "ὅταν θείῃ τὸν λύκον ἐχομένον καὶ ἀφίνοι τὰ σφόδρα καὶ φεύγει"; Δὲν ἀρνούμεθα, ὅτι ἐκλαθὲς χριστιανικὴ νοσοτροπία ἀνεβλύχθη ἐν τῇ ἡγετερά, ἐκπνευστικῇ καὶ ἐξελισσεται προσδοτικῇ, ἥτις διωρῆ ἀσχετίβασιν τὴν ἔνοπλον δράσιν τῶν κληρονομῶν καὶ ἀποτροπιάζειται, ὅταν θέσθῃ ἁρματωμένον ἱερεῖα καὶ δὲ ἀρχιερεῖα, καὶ ἡ πολέμοινα ἐν ἑσπέρῃ μάχῃ, ὡς κοινὸς στρατιώτης. Συμφωνοῦμεν καὶ ἐπὶ πᾶσι τῶν τῶν ἰσχυρῶν νοσοτροπία, καὶ δὲ ἔλεγον ἐς τὸν οὐρανὸν κληρονομῶν "βάλε τὴν μάχαιράν σου ἐν τῇ δὲ δεξιᾷ": ἀνεμίσχθη σχε-

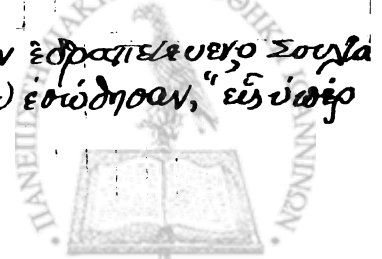

δοί ἐς ὅλους τοῖς ἀπὸ Σουετίας διεξαγορευμένοι, ἔθνησιν ἀγῆνας ὑπερμαχίς πάν-
τοσε ἠγιορέλης, ἡ ἐσομένη πολλὰς ἐς τὴν πρῶτην γραμμήν. ἄλλ' ἐξομολογη-
μαι ἐνώπιον Θεοῦ ἡ ἀνθρώπων, ὅτι δὲν ἔχισα αἷμα ἀνδρῶπου, ἔκιν ὑπὸ
ἄγιν τὸ "ὡάνης γάρ οἱ λαβόντες μάχαιραν μάχαιρα ἡ ἀσολοῦνοι" ἐφο-
βοῦμαι τὸν Θεόν ἡ ὁ Θεός με ἔσωσε - δεδωξαμένον τὸ ὄνομά του - ἀπόθ-
θασαν πολλὰς θάνατον! Μαί σινέβη μάχιστα τὸ ἐξῆς περιέρχον περιστά-
τικόν, ὅπερ ἔσχεν ἰσχυράν ἐν ἐμέ μετὰ ταῦτα ἐκείδραση. Τῷ 1907 ὡς πρό-
εδρος τῶν Μακεδόνων φοιτητῶν κατήρξατο τὴν φάλαγγα τῶν φοιτητῶν
ἡ ἐργασιαζόμεθα ἐν τῷ τότε "Ἐθνικὸν σκοπευτήριον" τῆς Καλλιθέας ὑπὸ
τὸν λοχαγὸν Δημ. Διαμητῶν ἐξτενήσιοτοβοχίμ. Ἐλάβομεν πάντες φουσι-
γίμν ἡ ὑρίσθη ἀρῆλος ἐγὼ λαβὼν τὸ ὄπλον νὰ σκοπεύσω. ἔσπῆριξα τὸ
ὄπλον ἡ διὰ τῆς ἄλλης χειρὸς ἐξηγάγου ἐν τοῦ θυλακίου μου τὰς σφαῖρας,
ἀλλ' ἀντὶ νὰ χάτω τὸ πανέλον, ἔλαβον τὸ μικροσωπιόν εὐαγγέλιον
ἔσπερ ἐντὸς θήκης ἔφερον πάντοτε μετ' ἐαυτοῦ ἡ προσέχων νὰ ἐκτελέσω
ἀκριβῶς τὰς διατεταγμένας κινήσεις ἐσοποδέλου αὐτοῦ ἡ ὕδρου ἐν τῷ
μέρος τοῦ ὄπλου. Ἐχέλασαν ὅλοι μετ' ἐγὼ ἀφηρημένα μου. Ἐγὼ δὲ ἔσπῆ-
σα νὰ διορθώσω θάραυτα τὸ σφάλμα, ἐσωροβόχησα δὲ ἡ ἐκτύπωση
τὸν στόχον διάννα! Ὁ λοχαγὸς εἶπε τότε: "ὁ σπαιτὴρ εὐλόγιος, τὸ ὡ-
λόγησε μετ' ἐγὼ εὐαγγέλιον ἡ δὲ εἶναι πάντοτε νικητὴς". τὸ ὄπλον διὰ
τὸν στρατιωτικὸν ἱερέα ἢ ὑψηλῆς εἶναι τὸ ὄρατον σύμβολον, ἀλλὰ τὸ
πραγματικὸν ὄπλον εἶναι ὁ σπαιτὸς εἶναι ἢ ἀόρατος θεῖα χάρις ἢ ἐπι-
κλιζούσα ἐν τοῦ σπαιτῶτος ἡ ἐνδαρρύνουσα ἡ παρορμητικὴ τοῦ
μαχομένου, ὁ λόγος ἐπαῦδα ὄντως εἶναι σιδήρου τομῶτος, ἔλαβον
ὁ ἱερεὺς φέρων ἐπὶ τοῦ σπαιτῶτος τὸν σπαιτὸν ἡ ἐς κείρας τὸ ὄπλον
πυκντοῦλαι ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ ἡ ὑπὸ τοῦ στρατιωτικῶν δευρεῖλαι
ἡ ὑπερανδρωτικὸν ὄν, ἡ φορεὺς μετὰ ὑπερέρας θεῖας ἐδνάμεως.
Ἰδοὺ ^{δισκῶ} δευρεῖλαι ἀσυραϊθῆλος ἡ παρορμητικὴ αὐτοῦ ἐν ἴδρα μετὰ σπαι-
τοζίζουσα τὸν ταξίαρχον, ἀγγελοφύλακα, παρῆγορον ἡ ὑπερβιακὴν
προσπάθειαν. Οἱ Τάλλοι, οὐλενε, ὡς γνωστόν, ἀπὸ Σουετίας ἔχουσιν ἀσπαιτῶτες
τὰ μοναχικὰ τάγματα, ἐν καιρῷ πολέμου ἀνακαθοῦσιν αὐτὰ ὑπὸν σπαι-
τῶν.

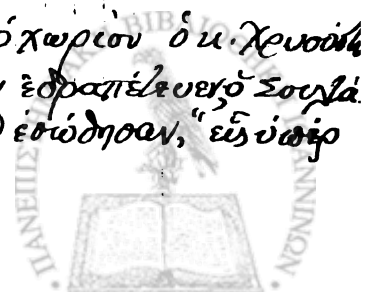
ἀλλ' εἰς ἐπιτάκτους ἰσχυροτάτους, καὶ ἐπὶ τὸν ἔσχατον μιν κύνων, ἡ ἐμφανὴς ἐν
μέσῳ τοῦ ἡγεμονικοῦ στρατοῦ ἐνός ἄρχιερῆος, ^{δια ἐπιφάνια,} ἐπὶ τὴν παρουσία τοῦ
ἀρχιεπισκόπου Μεγαλῆς, τὸ σεβασμὸν ἀνάστηθα, ἡ εὐψυχία καὶ τό θαρ-
ρος, ^{ἡμνωμένους} ἡ δὲ αὐτοῦ ἀκιννοβασία σιγαριάζουσι καὶ ἀναζωωροῦσι
τοὺς κεννημώτας ἀγνισίας, δαυμαλοργαῶσι, ὁ ἐνδοξοτατοῦς νικῶν
τὴν φύσιν καὶ ἀνεγείρει τρώσασα. Οὕτως ἐξηγεῖται ὁ δριμύτης τοῦ ἥρωος
ἐκείνου μητροπολίτου Ἰωαννίνων Ἰωακείμ, ὅτις ἤξευε νὰ λάβῃ ἐπὶ ἑσῶ
θραν τὸν οἰκουμένην δρόνον! Ὁ θεὸς ἐπέδωκεν αὐτῷ καὶ τὴν ἰσχυρο-
φορίαν του. Τὰ Ἰωαννίνα φαίνεται ἔχουσι τὸ προνομίον νὰ ἀναδεικνύωσι
ἥρωας ἀρχιερεῖς. ^{ἕτερος} ὅσῳ εὐλογημένος Βενέδικτος ἐφοῦντισε νὰ δυσα-
σθῆ ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου του, ὡρὰ νὰ ἀπομακρυνθῆ τὴν εἰσομοίῃς του,
ἐν καὶ ἡ δύνατις νὰ ἀράβῃ τούτο, ἀλλ' ἐδωρῆσεν "ἀλμῖον ἐπὶ ἑαυτὸν νὰ ἐπα-
κελεύσῃ, ἐπιτείνοντος δὲ τούτο ἐπὶ τὸ ποιμνίον του". Μακάρο ὑπάρχει τὸ πα-
ραδόσῃ! Ἐνεπίοντο ἀπὸ τὸ παράδειγμα τοῦ τριμυκῆ ἡρωϊκοῦ ἐπισκόπου
καὶ ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ φιλοσόφου, τοῦ γνωστοῦ καὶ Σκελοφίλοσοφου, ὅς
ἀποκλέσσαν αὐτὸν οἱ τούρκοι καὶ τουργολαῖροι ἠρσασανοί. Τὸ 1611 ὡρῶ-
σκηλάσε τὸ ἀσπενδερωτικὸν κίνημα ἀπὸ τοῦ τουργοῦ καὶ ὑψώσε
τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως ἐν Ἰωαννίνοις. Ἀπολύχῃ μακίφυγε ἐπὶ τὸ
πέραν τῆς γήινης στήλαιον, ὅσῳ συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἐξεδι-
ρηζῆν ἐν μέσῳ τῆς πόλεως καὶ ἀφίθη οὕτως ἐπὶ ἡμέρας πρὸς παράδειγμα-
τισμὸν. Ἀπορῶ τὸ σπήλαιον αὐτοῦ δὲν μετεβλήθη εἰς εἰς ἐδνικὸν προ-
σωπὸν. Ἐύχε ἐπὶ τὸν φίλον λογοτέχνην Ἰωαννίτικ. καὶ Διμ. Σαχαμάριαν
ἐυδόντα τὸ 1953 ἐν Ἀθήναις τὸ κομψὸν τεύχος: "Ἡ σπηλιά τοῦ Σκελοφίλο-
σοφου. Ὁ Παρίσιος-Τριμυκῆς Διονύσιος ὁ φιλόσοφος καὶ ἡσπενρωτικὸ ἀσπενδε-
ρωτικὸ κίνημα τοῦ 1611". Τῆς μεγάλης ^{ἐπιφάνιας} καὶ ἰσχυρῆς ἐδνικῆς παρα-
δόσεως συνεχιστὴς καὶ ἱεροφάνταρ ἐν τοῖς κατ' ἡμῶν χρόνοις ἐγένετο ὁ ἑσῶ
ξίης ἐπὶ τὸ δρόνον τοῦ Διονυσίου καὶ τερδου προμαθήμενος καὶ Σπυρίδων Βλα-

σκίμοσι, καὶ ἡ ἀποστολή...
μος, ἀλλ' ὑποδέτω, ὅτι ὁ ἀοιδίμος πατριάρχης ἐπίστηεν, ὅτι, ἐάν ἐδραπέτευε, σπηνά-
ρος θα δειτάσε σφαγῆς τῶν ἠρσασανῶν, ἐνὶ δὲ τῆς δυσιῆς τοῦ ἐπιδόθησαν, "εἰς ὑπὲρ
πάντων ἑσῶθεν".

χος, οὐ ἢ σαουδαία ἔθνη καὶ φράσις διὰ μίας ἀσασχολήσῃ ἐν γενναῖς γραμμαῖς
 εἰς τὸ εὐόριστον. ἡ γὰρ ἢ ἐπιχόρη ἐπενδυμίζομεν τοῖς τοῖς μεγάλαις κατὰ
 σι δέσει, ἐν χροιστῷ ἀδελφοῖς, ὅσα γράφει ὁ εἰρημένος μετροσφύλις Λαμία.
 δου διὰ τὸ "Σχοινί τοῦ πατριάρχου". ὁ τουργικὸς ὄχλος ἐπέδραμον ἐν
 τοῖς ναῶν τῶν Πατριαρχείων, ὅσους ἐλετοῦργε ὁ πατριάρχης. Οὗτος ἐν τοῖς
 προκείμεναις ἀλλὰ σπουδαίως τὰ δραστηρίων φρός σπουδαίαν ἀπονήτησεν :-
"Σήμερον Κυριακῇ τῶν Βαίων διὰ φάσμα ἰχθύος, ἀλλὰ θεοῦ ἰσχυρῶς
ἡμέρας οἱ ἰχθύος διὰ μίας φάσμα". Δὲν δὲ ἀνεκδιῶ ἔργω ποσὲ νὰ μού λέγουσιν :-
ἰδοὺ ἔρχεται ὁ φονεὺς πατριάρχης! Ἄν δὲ σωθῆ τὸ ἔθνος μου ἢ δραστηρίων, τὸ
τε ποσὶδα, ὅτε διὰ μοι ἀσασχολήσῃ, ὅτε διὰ μοι ἀσασχολήσῃ θυμιάμα ἐσπίνου ἢ
τυμην, διότι ἐξαχίρωσα τὸ χρέος μου."¹ Τὸ κρέμασμα τοῦ πατριάρχου,
 ὅπερ μέχρι σήμερον συζητεῖ σάσαν ἑλληνικὴν ψυχὴν, ἐγένετο, ἢ ὁσιαρῶ
 τοῦ Χριστοῦ, ἢ ἀσολοφωτικῇ τοῦ ἔθνους δυσία ἢ τὸ σὺμβασιν τῶν αὐ-
 λαοσφρήσων ἐν τοῖς ἀρχιερεῖς τῶν ἐκ ἐσπασίας. ὁ σεβάσμιος γέρων,
 ὁ Ρωγῶν Ἰωσήφ, ἐφριάσθη ἐν τοῖς φράσας τοῦ ἐκδρινοῦ παρὸς κατὰ τὴν μνη-
 μεῖωδῃ ἔξοδον τοῦ Μισσοχρησίου ἢ ἐγένετο ὁροσάμωμα ὑπὲρ τοῦ γένου.
 ὁ Διάκωμος ἀφ' ἐξέφρου ἐκαίετο ἢ τῶν Ἀχαρῶν ὀδεμοδεῖς ἢ ὑπερφάνος
 περὶ διδε τὸ ἰονῶμα ὑβρίσιν ἢ καταρῶμενος τοῖς ἐσασχολῶν βαρβάρως.
 ὁ Γρηγόριος Πασσαφλίσσας, ὁ Αἰμαῖος (ἦτοι ἡγούμενος τῶν κερμενῶν τῶν Καλα-
 ρων) ἔσασιν ἡρωτικῶς μακόμενος μετὰ τοῖς ἡρώταις του, ἢ ἄλλος Λεωνίδα, ἢ
 εἰς τὸ Μανιάκι. ὁ μεδάνης Γρηγόριος μετὰ τοῦ σώματός του ἐσολοφωκε τὸ
 φρούριον τῆς Μονεμβασίας ἢ ὁ Βρεσδίνης Θεοδώριτος ἡγείλο 1500 ἀνδρῶν
 ἐν τῶν ποσφορικῶν τῆς Τριπολίως. Αφῆνω τὸν δαυμάσιον Ἠσαΐαν τῶν Σα-
 χίνων ἢ ἀλλοὺς ἀχρυσίας τοῦ 1821 ἀρχιερεῖς ἢ τὴν φάλαγγα τῶν κατὰ τὴν
 ἡμερικῶν ἢ βροναχῶν, ὅσους πάντες καθηγίασαν τὸν ἀσολοφωτικῶν ἀ-
 γωνία ἢ ἐξέφρωσαν τὸ γόπηρον τῶν ἐσπασίας ἐν τοῖς φράσας σὺμπαντος τοῦ ποσφῶ

¹ Ἐκμνησία, ἐνδ' ἀποσφ. σ. 138. Δὲν ἔχω τὸ κείμενον, ὅθεν ἔλαβε τὸ χωρίον ὁ κ. Χρυσόφω-
 ριος, ἀλλ' ὑποθέτω, ὅτε ὁ ἀοίδιμος πατριάρχης ἐπίστανεν, ὅτι, εἰάν ἐδραστηρίων ὁ Σουλτᾶ-
 νος θα δετδοσε σφασῶν τῶν Χριστιανῶν, ἐνὶ διὰ τῶν δυσίας του ἐσώθησαν, "εἰς ὑπερ-
 πάντων ἐσάσιν".

4.4

Κυρ. Μερίτων Μεταφάσεων. Ύπομνημα

Σεβασμιότητα

α. Διά το υπέρτατον γαβλιόνον τὴν διμνήσαν βαυσεβάτων
 καὶ ῥασκωτὴν ἰσοβαῖον τὴν ἱμερίαν Σεβασμιότητα τὸ ἐξῆς.
 Γνωστὸν βεβαίως ἰσχυρὰν τὴν ἱμερίαν Σεβασμιότητα, ὡς ἐν τῷ
 συγγενῶν ἰσχυρὸν, ὡς αὐτὴν ἀπέχθη ^(sic) εὐίτε τοῦ υπέρτατου
 καὶ ἀπὸ τὸ ἀργυρὸν ἀρίστον ἔχου, τὸ ἀπὸ τοῦ εὐεργε-
 τῶν ἀξιόλογοι καὶ ἀξιολογῶν ἰσχυρὰ, τὸ δὲ διαπαρῆσαν καὶ ἀπὸ
 θραύσαν οὐρανὸν τὸν ἕρπον ἡμῶν τὸν ὅσον.
 Κατὰ τὸ ἰστορικόν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ἀποδοτὴν ὁμοειδοῦσαν
 γὰρ ἄλλοι, οὐχ ἕτερον ἀπὸ τὸν ἰσχυρὸν, ἵνα γινώσκων
 τὴν ἱμερίαν Σεβασμιότητα ὁμοειδοῦσαν, ἵνα αὐτὴν ὁμοειδοῦσαν
 ὁμοειδοῦσαν ἰσχυρὸν τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν. ἡ ἰσχυρὸν καὶ ἡ ἰσχυρὸν

1. ἔαν διχωρῶν τὰ εὐεργετὰ διδασκῶν, πρὶν τὰ ὁμοειδοῦσαν, οὐ τὰ μοναστήρια δὲν ἠδύναται
 τὰ μεμνησὶν σοβαρῶς τὰ ἰσχυρὰ τῶν μεμνησὶν ἐπὶ τὴν Μ. ἐκκλησίαν διεξεδίκοι ἐάντοτε.
 ἰσχυρὸν τὸν ἰσχυρὸν αὐτοῦ. ἡ λαύρα ἐν τοῖς, ἡ δὲ ἔχει τὰ περισσότερα μεμνησὶν τὸν
 παλαιὸν καὶ ἰσχυρὸν πάντοτε δετέλει ἐν ἀγαθῶν πρὸς τὴν μεμνησὶν τῆς σχέσεως. εἰς τὸ καλῶς
 εἰρησὶν αὐτὸ ἐν ἰσχυρὸν μόνον ἐμδέλουσι κατ' αὐτῆς διὰ τὸ καλῶς τὸν βαυσεβάτων ἐν προ-
 βάται. τὸν κατέχει τὸ μεμνησὶν αὐτῆς, διὸ καὶ ἀδύναται ὅτε ἡ δὲ τὸ κυριακὸν τῆς οὐκίτης, τῆς
 τῆς δὲ ἐπ' ὄνομα τὸν ἰσχυρὸν καὶ ἔχει μέχρι τοῦ 1660 ἐν ἰσχυρὸν καὶ τὸν μεμνησὶν (βεβαίως τῆς
 ἀναμνησὶν). Σημειωτέον δὲ ὅτε ἡ λέξις "οὐκίτη" ἀναπαράγεται μόνον ἐν τὸ καλῶς τὸν
 προβάται (Β', κώδ. ὁμολ. φ. 36^α καὶ 37^α τοῦ 1660 καὶ 1729) π.χ. "Συνηθὴ προβάται" (μόνον
 ἐδὼ τὸ προβάται) "ἐν τῇ οὐκίτη". τὸν ἐνεκα ἡ Μονή, ἡ δὲ ἐν τῷ 65^ο ἔκω ἦλθεν ἐν τῷ
 ῥαν εὐεργετῶν ἀπὸ Κονσταντινῶν, ὅπου κατέχον αἱ ἐπαρχίαι τῆς Μονῆς, ὅσων ἡ ἰσχυρὸν
 ἐν προβάται, ἐν τῷ ὁμοειδοῦσαν. ἐν τοῖς, πάλιν ἡ λαύρα ἐπιμελῶς φερομένη τὸ ἐνα-
 ρε καλῶς καὶ ὁμοειδοῦσαν ἐν τῷ μεμνησὶν ἐκεί. Κεφάλαιον ὄνομα ὁμοειδοῦσαν
 καὶ οἱ λαυρεῖται ὑπὸ τῆς οὐκίτης ἀρχὴν χάριν τῶν μεμνησὶν καὶ λαυρεῖται
 δὲ ὁμοειδοῦσαν τῶν ἰσχυρὶν "ἱστορία τοῦ ὁμοειδοῦσαν ἐπαρχιακῶν ἐν ἐπιμελῶς καὶ ἀναμ-
 ῶν τὸ καλῶς τὸν ἰσχυρὸν ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι τῶν ἰσχυρῶν καὶ τὰ τὰ ἰσχυρὸν φάσεις
 αὐτοῦ περὶ φορολογίας καὶ διαδοχῆς. (σ. 159-169). ἐν τῷ γαβλιόνον ὁμοειδοῦσαν οἱ ἰσχυρὶν.
 ἐν αὐτοῦ μεμνησὶν. ἰσχυρὸν καὶ ἐξῆς. Ἐπίσης ἡ λαύρα πρῶτη ἐπιμελῶς τῶν ἰσχυρῶν
 τῶν μεμνησὶν τῆς προβάται, διὰ τὸ καλῶς τὸν ἰσχυρὸν ἐπὶ τὴν βασιλῆα τὸν ὁμοειδοῦσαν
 καὶ ὁμοειδοῦσαν, ἡ ἰσχυρὸν τὸν ὁμοειδοῦσαν ἀπὸ ἀναμνησὶν τῆς ἐπιμελῶς ἐπιμελῶς τὸ ὁμοειδοῦσαν
 μεμνησὶν ἀναμνησὶν τὸν ἰσχυρὸν ἐπιμελῶς καὶ ὑπὸ τῆς οὐκίτης ἐπιμελῶς τὸν ἰσχυρὸν ὁμοειδοῦσαν

ἔργον γὰρ εἰσὶ τῶν ἀγαθῶν· γὰρ ἡ ἀνομιὰ καὶ ἡ ἀπειθήνεια οἱ δὲ κατὰ πόρον οἰονόμενοι
 τὰ αἰετὰ ἐκείνη δὲ οἰονοῦντες ἐξήχθησαν ἐν ἁγίῳ πνεύματι, ἅπαντα
 καὶ τὰ δὲ ἰβήρια γὰρ ἐναγῶν δὲ τῶν μαθητῶν καὶ τῶν ἀποστόλων
 γὰρ ὁμοῦ ἀγαθῶν ἡγούμενοι ἐπὶ τοῦ χρόνου ἐκλήθησαν
 βαρβαροὶ καὶ ἐξ ἑκείνου ἐκλήθησαν διασπορὰ Μοραῖ, ἰσπανῶν
 δὲ αὐτῶν ματαβηταί, οὕτως δὲ ἰβήρων ἐς Μοραῖ καὶ ἐκαστοὶ
 μαθητῶν ἐκείνων ἡσυχίαν τῶν διασπορῶν ἐκλήθησαν, καὶ τὰ
 ἄλλα καὶ ἄλλων ἀποστόλων καὶ τῶν ἐκείνων ἐκλήθησαν, ὅσον ἔργον
 ἐκλήθησαν Μοραῖ, ἰσπανῶν καὶ ἡρώδης ἐκλήθησαν, ἅπαντες
 οὗτοι, Μυρίνη, Μαργίτη, Ζετον, Σοπαῖον καὶ οἱ ἄλλοι ἐκαστοὶ
 αἰσθητοὶ αὐτῶν ὁμοίως καὶ τὰ διασπορὰ ἐκλήθησαν ἕκαστοι
 οὕτως ἐκλήθησαν αὐτοί, καὶ τῶν πόρων διασπορῶν, ἡσυχίαν
 γὰρ οὕτως ἀναστήσαντες ἐκλήθησαν. Πῦρ δὲ ἐκλήθησαν ἕκαστοι
 γὰρ ἡσυχίαν ἐκλήθησαν, καὶ ἡσυχίαν ἐκλήθησαν ἕκαστοι
 οὕτως ἐκλήθησαν ἰσπανῶν γὰρ ἡσυχίαν ἐκλήθησαν ἕκαστοι
 ἐκλήθησαν ἰσπανῶν καὶ τῶν ἰσπανῶν ἐκλήθησαν ἕκαστοι
 ἐκλήθησαν ἰσπανῶν καὶ τῶν ἰσπανῶν ἐκλήθησαν ἕκαστοι
 ἐκλήθησαν ἰσπανῶν καὶ τῶν ἰσπανῶν ἐκλήθησαν ἕκαστοι

2 ἡρ. νεοτασπασίτια. 3 ἡρ. ἰσπανῶν. 4 τῶν ἰσπανῶν ὅσον οἱ ἐκαστοὶ ἰσπανῶν
 ἡσυχίαν ἐκλήθησαν, καὶ ἡσυχίαν ἐκλήθησαν ἕκαστοι ἰσπανῶν καὶ τῶν ἰσπανῶν ἐκλήθησαν ἕκαστοι
 ἡσυχίαν ἐκλήθησαν καὶ τῶν ἰσπανῶν ἐκλήθησαν ἕκαστοι ἡσυχίαν ἐκλήθησαν ἕκαστοι

Ομοιογενήματα πάσαι αι σεναι πλην της Αγίας Άννης, ης έχει παλαιούς λογαριασμούς
 με την Λαύραν διηγαγον βίον εφόμιον η οπως αποδεικνύει η ανακρίση των γρα-
 ητεχνίαν η την έβραν γενόστων. Πλείστοι λογι οι εστέλεσαν αείλας η πακοι άνα-
 στοι καλέγραφοι η χειρογράφων αναγραφών ανεδεικθησαν προς βούλοισ τουδ ά-
 πκα είναι προνόμειον των αστηνών, ουκ άλιγοι δέεφεραν εη ποιηται η ημνογραφοι
 ου σιχως οι στήφικει αιλα του μοναχικουσ βίου άρεται ον καριζησαν τον
 μελωδωλας. Ουτοι εισδεδθησαν εις την καλιφ... των περιοχών των η συνεδίασαν,
 ουδη η βασιλευνο ημναχοι εν Ιταλία, τιν οφροσ ην με την έβραν ημνη περι-
 μενονη... η άνησαι... δι ζωαν... απο διέλη... ηροσ ην νυν. Α εφορεσον έφρον
 η τουλο, ουδη έλεγον άθετέρες: ψυχή ηηγε, ένα. εηης. ουμα έφ... ησαι, να γραφεις.
 ενα τουλο των μονων περιφροσου των έβλων των κελιατ. περιουη... ην η επιβαλλουσαν
 βαρει ειαστωτε φροσ η αναρροσου των διεμιάδες βόσε. τ... ημνη η ηδωμεν
 δει έπρηξεν η εις διοσεφει: ενατοτασπηδωλας διεδιδιον τα διω

η την έδρεον του δωρητη του βίου των ηουχαδών του Μαγοκα, εοσειδη ηχοι κελια.
 ται είναι έφεξω τουδην, παρακωριζομεν το δειδαπτιζεν τουλο εωόμνημα, ουκ ειλα κωρι-
 σμεια ερωτοσων καλν. η αναρροσους δι διδακην πολλο ποσκατοτα παρ μεδε τ...

72

[Eponymoi]

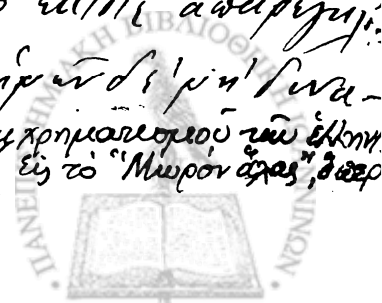
Γινόμενος ἐν τῷ ἔθει καὶ τῷ νόμῳ ἐστὶν ἡ ἐπιβολὴ τῶν ἐπωνυμῶν. Ἡ ἐπιβολὴ τῶν ἐπωνυμῶν ἐστὶν ἡ ἐπιβολὴ τῶν ὀνομάτων ἐπὶ τῶν πράξεων καὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἐπιβολὴ τῶν ἐπωνυμῶν ἐστὶν ἡ ἐπιβολὴ τῶν ὀνομάτων ἐπὶ τῶν πράξεων καὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἐπιβολὴ τῶν ἐπωνυμῶν ἐστὶν ἡ ἐπιβολὴ τῶν ὀνομάτων ἐπὶ τῶν πράξεων καὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἐπιβολὴ τῶν ἐπωνυμῶν ἐστὶν ἡ ἐπιβολὴ τῶν ὀνομάτων ἐπὶ τῶν πράξεων καὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἐπιβολὴ τῶν ἐπωνυμῶν ἐστὶν ἡ ἐπιβολὴ τῶν ὀνομάτων ἐπὶ τῶν πράξεων καὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἐπιβολὴ τῶν ἐπωνυμῶν ἐστὶν ἡ ἐπιβολὴ τῶν ὀνομάτων ἐπὶ τῶν πράξεων καὶ τῶν ἀνθρώπων.

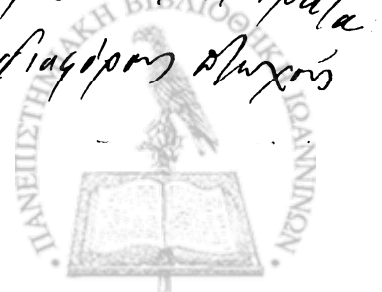
εὐπορεῖ δὲ καὶ ἐκαστὸν ἀνεγείναι διαζοῦσαι ἀποδριβαί και ἐπίδει
 μεταξὺ τῶν διαζοῦσαν οὐκ ἐπιτάτων τοῦ ἔργου ἡμῶν ἰσῶν, αἱ δὲ νῦν ἐφο-
 ραγῖν ὅσοι τῶν ἐπιτάτων τῶν ἀοιδῶν ἡμῶν ἐπιφανῶν αἰὲν ὑπάρ-
 πον καλοῦσιν τῶν οὐκ ἔχοντα τῶν διαζοῦσαν τῶν Μοραχῶν
 διὰ τῶν τῶν τῶν καὶ τῶν ἄλλων εἰσα ὁδῶν πατριάρχων
 ἀνογάσων καὶ ἔργων ἐπιφανῶν. ✕

Ἰδίως δὲ νῦν ἀπορίσθη ἔργον ἐπιφανῶν ἐν τῶ ἔργῳ ἡμῶν ἰσῶν ἀγῶν ἢ
 Ρομανικὴ Κελεῖται, καὶ ἔχει τὰ ἐν ἔργῳ καὶ Μορavia ἀδελφῶν
 τὰ καὶ γινῶν ἀποδοσῶν ἀδελφῶν καὶ Μορῶν τῶν ἔργων Μορῶν ἀγῶν
 ἐν ἔργοις ὑποδραῖον τὰ τῶν Μορῶν ἀποδοσῶν, καὶ τῶν καδῶν, ἔργων
 ἀποδοσῶν, ἔργων Μοραχῶν ἐπὶ τῶ ἀποδοσῶν τῶν οὐκ ἐπιτάτων καὶ
 ἐπιφανῶν τοῦ δὲ ἐν τῶ ἔργῳ ἡμῶν ἰσῶν. Αἱ δὲ τῶν Μορῶν ἀποδοσῶν
 τῶν ἐν Ρομανία, ἀποδοσῶν χρηματικῶν ἀποδοσῶν ἐπιφανῶν, ἔργων ἀν-
 τισταθῶν, κατὰ τῶ δὲ ἀποδοσῶν αἱ δὲ τῶν ἐπιφανῶν τῶν Κελεῖται ἡμῶν
 ἐν ἔργῳ καὶ ἔργῳ καὶ ἀποδοσῶν, ἔργων ἀποδοσῶν καλοῦσιν, ἔργων
 τῶν ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν διαδοχῶν ἡμῶν, δι' ἃς ἐπιφανῶν ἐπιφανῶν
 ἐν ἀποδοσῶν ἐν ἔργῳ τῶν ἀποδοσῶν τῶν ἀποδοσῶν τῶν ἔργων Μορῶν.
 καὶ τῶν ἀποδοσῶν αἱ δὲ τῶν, αἱ δὲ καὶ ἔργων ἀποδοσῶν οὐκ ἐπιτάτων,
 οἱ ἀποδοσῶν ἡμῶν ἔργων, Κελεῖται διὰ τῶ ἀποδοσῶν αἱ δὲ τῶν καὶ
 ἐπιφανῶν, χρηματικῶν ἐπιφανῶν τῶν ἀποδοσῶν, ἀποδοσῶν καὶ
 τῶν ἔργων τοῦ ἀποδοσῶν καὶ ἀποδοσῶν ἔργων, καλοῦσιν ἔργων ἀποδοσῶν
 γινῶναι πρὸς τῶ ἀποδοσῶν τῶν ἔργων Μορῶν πρὸς τῶ ἀποδοσῶν, ἔργων
 μὴ διαδοσῶν αἱ ἀποδοσῶν ἀποδοσῶν αἱ δὲ τῶν ἔργων, καὶ διαδοσῶν
 ἀποδοσῶν αἱ δὲ τῶν ἔργων, τὰ αἱ δὲ τῶν ἔργων ἔργων ἔργων ἀποδοσῶν.
 τῶν καὶ ἐπιφανῶν καὶ καὶ καὶ ἔργων τῶν ἀποδοσῶν, ἔργων δὲ μὴ ἀποδοσῶν

1 πρόδοτες ἔχουσιν. 2 ἔργ. καλοῦσιν. 3 ἔργ. ἀποδοσῶν καὶ τῶν ἀποδοσῶν καὶ ἔργων
 καὶ τῶν ἀποδοσῶν ἀποδοσῶν ἀποδοσῶν ἀποδοσῶν ἀποδοσῶν. εἰς τὸ "Μορῶν ἀποδοσῶν" ἀποδοσῶν

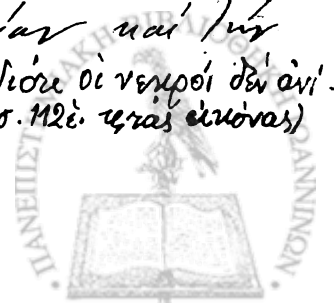

μένουν, ἵνα γὰρ ἄνθρωποι συνενώσῃσιν ἐπὶ ταῖς χρηματικαῖς καὶ ἄλλαις αἰσῶν
 ἀδελφικαῖς ἀσπασίμοις, αἱ Κυβερταρχαὶ ἡμεῶν Νομαὶ καὶ πάλαι τὰ ὅρα
 τῆς περιουσίας τῶν Κεϋλιῶν ἡμεῶν, ἀσπασίμων τῶν ἐκείνων οἰκονομικῶν
 οἰκονομῶν καὶ καὶ πάλαι ἔγωγε, ἔπειτα τῶν ἡμετέρων δ' αἰσῶν καὶ αἰσῶν οὐκ
 τὰ ἴσως διατάξῃ, τοῦ ἴσως Κυβερταρχῆς ἡμεῶν Νομαὶ (ἡμεῶν I.). ἔπειτα
 οὐκ αἰσῶν ἀλλ' ἐπὶ τῶν περιουσιαστικῶν 70 = 80 οὐκ αἰσῶν οὐκ αἰσῶν, ὅ-
 σον οὐκ αἰσῶν ἐπὶ αἰσῶν τὰς μεταφορὰς οὐκ αἰσῶν. ἔπειτα δὲ αἱ πε-
 ριουσιαστικαὶ ἡμεῶν Νομαὶ ἔγωγε καὶ ἡμετέρων τῶν ἐκείνων οἰκονομικῶν
 οἰκονομῶν καὶ πάλαι ἔγωγε, ὅσων αἰσῶν ἀσπασίμων οἰκονομῶν αἰσῶν
 τῶν οὐκ αἰσῶν, ἔπειτα οὐκ αἰσῶν καὶ ἔπειτα οὐκ αἰσῶν τῶν οἰκονομικῶν
 οἰκονομῶν ἔγωγε, ὅσων αἰσῶν οὐκ αἰσῶν ἐπὶ αἰσῶν τῶν οὐκ αἰσῶν ἡμεῶν
 οἰκονομῶν (διότι οὐκ αἰσῶν μόνον ἐπὶ τῶν ἀδελφικῶν τῶν ἀσπασίμων
 τῶν οὐκ αἰσῶν καὶ πάλαι ἔγωγε, ἀσπασίμων 10,000. 20,000 καὶ 25,000
 δραχμῶν αἰσῶν τῶν οὐκ αἰσῶν οἰκονομῶν τῶν οὐκ αἰσῶν οὐκ αἰσῶν οὐκ
 αἰσῶν οὐκ αἰσῶν τῶν οὐκ αἰσῶν οὐκ αἰσῶν καὶ πάλαι ἔγωγε
 οὐκ αἰσῶν οἰκονομῶν, αἰσῶν οὐκ αἰσῶν ἐπὶ αἰσῶν τὰς μεταφορὰς αἰσῶν
 οὐκ αἰσῶν, καὶ τῶν οὐκ αἰσῶν ἀσπασίμων οἰκονομῶν) ἀσπασίμων ἀσπασί-
 μων αἰσῶν, ἔπειτα καὶ αἱ Κυβερταρχαὶ ἡμεῶν Νομαὶ καὶ πάλαι ἔγωγε ἐ-
 πὶ αἰσῶν ἀσπασίμων τῶν Κεϋλιῶν τῶν περιουσιαστικῶν καὶ πάλαι ἔγωγε. ἔπει-
 ταν ἀσπασίμων ἀσπασίμων ἐπὶ τῶν οὐκ αἰσῶν καὶ ἔπειτα ἐπὶ τῶν
 Κεϋλιῶν οἰκονομῶν τῶν οὐκ αἰσῶν ἡμεῶν, ἵνα ἡμετέρων οἰκονομῶν
 καὶ πάλαι ἔγωγε, ταῦτα ἐπὶ αἰσῶν, ἐπὶ αἰσῶν οἰκονομῶν, ἔπειτα ἔγωγε
 ταῦτα ἐπὶ αἰσῶν, ἐπὶ αἰσῶν, καὶ ἔπειτα ταῦτα καὶ πάλαι ἔγωγε
 ἀσπασίμων οὐκ αἰσῶν οὐκ αἰσῶν. καὶ αἱ ἐπὶ αἰσῶν ἀσπασίμων ἀσπασίμων
 1 ἐπὶ τῶν οἰκονομῶν οἰκονομῶν ἐπὶ αἰσῶν τῶν οὐκ αἰσῶν οἰκονομῶν.

Κεγχιῶν μὴ διακρίναντες, ὅθεν συνεβούλευσε, ἐν αἰσθητοῖς ἀποκρυφῶς
 συνδία, ἵνα ἀποβῶσι διακρίματα δι' ἀνεκφυλάκτου συνδία, καὶ
 οὐδένα ὅσα ἄλλα. ἐπὶ συνεβούλευσε, παρβιάσαν αἰετοῖς Μορμὶ Γαῖου
 Ριοχὰς Ἰνδύμα ἱεροποιῶν Κεγχιῶν Κανδουνοειδῶν, τῶν Κεγχι-
 ωταρμυῶν Ἰωάννα ἑβλα καὶ Ἰωάννη, τῶν Κεγχιῶν Κεγχιῶν
 Μιοχὸν ἱεροποιῶν, τῶν ἱεροποιῶν Κεγχιῶν χιζανδουνοῦ, τῶν ἱερο-
 ποιῶν Βαρδοχομῆον Κανδουνοῦ ἐν τρεβῶτα. ἢ ἐπὶ Μορμὶ Γαῖου
 κατέχευε ἰσχυρῶς τὸ Ἰωάννα τῶν Κεγχιῶν ἱεροποιῶν
 χιζανδουνοῦ Κεγχιῶν, καὶ ἄλλων Κεγχιῶν τῶν αἰτῶν Μορμὶ. ἢ ἐπὶ
 τῆν Κανδουνοῦ κατέχευε τὸ Κεγχιῶν τῶν τρεβῶν ἢ τῶν τῶν αἰτῶν
 Κανδουνοῦ, ἢ αἰτῶν Μορμὶ συνδία τῶν Κεγχιῶν, ἵνα ἰσχυρῶς τῶν
 συνδίων τῶν αἰτῶν Ἀβραμὶ Κανδουνοῦ, ἵνα τῶν ἀποβῶσι τῶν
 Κεγχιῶν τῶν Κεγχιῶν. ἐπὶ Μορμὶ Γαῖου ἀνεβῶσι, ὅθεν συνε-
 βούλευσε μὴ τὰ κατέχευε καὶ ἐπὶ τῶν Κεγχιῶν τῶν
 Βαρδοχομῆον ἱεροποιῶν. ἢ ἐπὶ Μορμὶ Κανδουνοῦ δι' ἰσχυρῶς τῶν
 Κεγχιῶν καὶ ἀνεβῶσι μὴ τῶν κατέχευε ἐπὶ τῶν Κεγχιῶν ἰσχυ-
 ρῶς Κεγχιῶν μὴ τῶν συνδίων αἰτῶν κατέχευε τὰ ἀνεβῶσι
 Κεγχιῶν αἰτῶν. ἢ κατέχευε δι' ἰσχυρῶς ἐπὶ τῶν ἀποβῶσι καὶ κατέχευε
 ἐπὶ τῶν συνδίων αἰτῶν, ἵνα κατέχευε, μὴ τῶν Κεγχιῶν
 αἰτῶν, κατέχευε αἰτῶν ἐπὶ τῶν Κεγχιῶν καὶ αἰτῶν ἐπὶ τῶν
 καὶ αἰτῶν αἰτῶν ἐπὶ τῶν Μορμὶ καὶ αἰτῶν ἄλλα τῶν, ἵνα ἐπὶ
 αἰτῶν ἐπὶ τῶν Κεγχιῶν αἰτῶν. ἢ τῶν Κεγχιῶν αἰτῶν ἐπὶ τῶν
 αἰτῶν ἀνεβῶσι τῶν Κεγχιῶν αἰτῶν καὶ αἰτῶν, ἢ Μορμὶ ἰσχυ-
 ρῶς, ἵνα ἀνεβῶσι ἐπὶ Μορμὶ τῶν Κεγχιῶν τῶν Κεγχιῶν ἐπὶ τῶν
 αἰτῶν ἐπὶ τῶν Κεγχιῶν κατέχευε τῶν Κεγχιῶν καὶ τῶν

1 Καμὸς ὅμοιος. Γεδῶν ὀνόμασε τὰ τοιαῦτα διακρίματα κελτῶν "νεποί" διότι οἱ νεποί δὲ ἀνε-
 στανταί, ἀλλὰ τὰ ἰδρυματα ἀνακατασκευάσθη (ἀ. Παιδαγωγ. ἐπιμνηστικὰ σ. 112 ἐ. πρὸς αἰῶνας)

των μέτρων και ἀσπίδων 30, 40 80 100 και 150 χίτων, αὐτῶν δὲ
 ἔχεται ἡ Μορὴ χιτανόμορφο ἀπὸ τοῦ κελύφου αὐτῶν τῶν Ἀρχαί-
 γων τῶν ἐφόδων μορίων ἐκπονοῦσαν χίτων 350 ἐν τῷ ποί-
 ησῶ. Μὴ ἔχουσα τοῦ δένδρου καὶ τὴν δύναμιν, ἵνα διακρίνηται τὰ δένδρα
 αὐτῶν, ἡ ἀνοσία τῶν κελύφων ἰσχυροτέρως ἐκείνη ἀνοσία, ὅπως
 μεταβάλλη τὸ ἀνοσία αὐτῶν. Τὴν Μορὴν χιτανόμορφον ἐκπονοῦσιν
 οὖν ἡ Μορὴ καὶ χιτανόμορφο μετασχηματίζουσα τὴν ποικίλτην
 κτήνη τοῦ κελύφου αὐτῶν τῶν ἀποκρίσεων ἄλλων, ἀγίλων, ποικίλων
 καὶ ἄλλων χιτων τῶν ἐφόδων τοῦ δένδρου κελύφου ἀνοσίαν ἔχο-
 ῦσαν ἵνα βεβαιωθῆσιν δια' διαφόρων ἐκπονοῦσαν ἐξ 200
 ἰσομετρικῶν χιτων καὶ ἐστὶν ἡ μὴ δένδρον, ἵνα ἰσχυροτέρως
 οὖν τὰς ἀποκρίσεις καὶ ἀδύνατον ἀγίλων καὶ ἀνοσίαν τῶν Μορῶν. Ἄρα
 ὡς τοῦτο ἔχουσα χιτανόμορφο δένδρον ἀποκρίσεων καὶ ἄλλων τοῦ ἄλλου
 ὅπου μετὰ τὰς καὶ δένδρον ἀνοσίαν τῶν κελύφων καὶ ἐστὶν ἔχουσα
 ἴσχυρος καὶ ἰσχυρῶς. Βρίσκονται καὶ τῶν Μορῶν ἔχουσα ποικίλη
 δια 300 χιτων ἀπὸ ἀνοσίαν ἀποκρίσεων, ποικίλων, καὶ ἄλλων
 μέτρων καὶ αὐτῶν τῶν ἐκπονοῦσαν. ἄλλων ἐκπονοῦσαν δὲ καὶ πρὸς
 δένδρον αὐτῶν χιτων, κτήνη δὲ μόνον εἶδε τὴν ἔχουσα καὶ ἴσχυρος
 τῶν ἐκπονοῦσαν, ἵνα ἰσχυροτέρως ἵνα ἐκπονοῦσαν καὶ
 τῶν ἐκπονοῦσαν ἀπὸ τῶν κελύφων τῶν δένδρων τῶν ἀποκρίσεων
 μὴ ἀνοσίαν καὶ τὴν ἀνοσίαν τῶν ἐκπονοῦσαν διακρίσεων
 τῶν ἐκπονοῦσαν ἀπὸ τῶν κελύφων τῶν ἐκπονοῦσαν. Ἄρα ἴσχυρος
 ἐκπονοῦσαν ἵνα ἰσχυροτέρως ἀνοσίαν ἀποκρίσεων καὶ ἄλλων δένδρον
 τὰ αὐτῶν ἀνοσίαν ἵνα ἀποκρίσεων καὶ ἄλλων ἀπὸ τῶν ἐκπονοῦσαν
 ἵνα καὶ ἴσχυρος, καὶ ἴσχυρος ἀνοσίαν ἵνα ἀποκρίσεων καὶ ἄλλων χιτων

ἔλαρχικῶς ἀποβλαπτίμως ἰδίῳ καὶ δούχοις καὶ ἐπίθετα ἀραυ-
 ριά (ἀστυγὰ αὐτῶν ἰσότην καὶ ἐπιβουλοῦμεν) καὶ ἄλλῳ καὶ ἰ-
 ἐκγνωστῶ ἐπιπέλο καὶ ἠρῶν ἰδιωτέρῳ καὶ παρὰ ἐπιπέλο. ἔπι-
 σαιτε, γελοῦρας τὰ ἀνελίρω τῆ ἰπέριρα ἀποβουλή ἔπιτῶ ἐκλαρι-
 ῶ τῆ, καὶ μετὰ ἔπιχικῶ ἄγγων ἀριππράφοντε, ἄραυτῶ ἄβινῦρα
 ἠρῶν καὶ τὸ ἀνέκρυον τῆς ματαβλάειν τοῦ ἔραϊ ἠρῶν τὸ ἄραυτῶ
 ἔπιτῶ ἀραυτῶ ἐπὶ τῶ ματαχρονίον δούχοις ἐπιπέλον γελοῦν μονα-
 χῶν, τῶν ἠρῶν ἐπιπέλο καὶ τῶν ἐπιπέλων τῆ ἰπέριρα ἐκλαριῶ τῆ
 ἄν ἐπὶ τῆ ἠρῶν τῶ ἔραϊ δούχοις ἐπὶ τῆ ἀδανῶ δούχῆ ἠρῶν ἐπι-
 σαιτε τῆς τῆς δούχοις. διὰ τῶ ἐπιπέλον ἔραϊ τῶν δούχοις ἀραυτῶ
 ἠρῶν ἠρῶν τῶν ἀραυτῶ τῶν ἐπιπέλον ἀραυτῶ τῆς ἠρῶν ἠρῶν
 ἠρῶν τῶν ἀραυτῶ ἠρῶν, ἠρῶν ἐπὶ τῶ ἠρῶν:

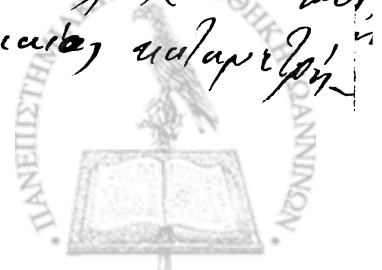
Α. ἠρῶν τῆς τῶν ἠρῶν καὶ ἀραυτῶν ἐπιπέλον τῶ ἠρῶν ἐπι-
 πέλον.

Β. ἠρῶν τῆς διαρρέμεσιν τῶ γερογογιῶν ἀραυτῶν.

διότι τὸ ἠρῶν τῶν ἠρῶν ἀραυτῶν, ἀραυτῶν δὲ ἀπὸ τῶ ἠρῶν
 1,845, ὅτε τὸ ἠρῶν τῶ ἠρῶν ἀραυτῶν ἐπὶ 133.000
 ἠρῶν (ἠρῶν 20 ἠρῶν) καὶ ἀραυτῶν τῶ δούχοις τῶ ἠρῶν
 ἠρῶν 105 ἠρῶν, ἠρῶν τῶ ἠρῶν τῶ ἠρῶν 71 καὶ
 δούχοις τῶ ἠρῶν τῶ 37. κατὰ τὸ διαρρέμεσιν ἠρῶν ἠρῶν
 τῶ ἠρῶν ἠρῶν ἀραυτῶν τῶ ἠρῶν τῶ ἠρῶν ἀραυτῶν
 ἠρῶν ἀραυτῶν τῶ ἠρῶν τῶ ἠρῶν ἀραυτῶν τῶ ἠρῶν
 τῶ ἠρῶν τῶ ἠρῶν ἀραυτῶν τῶ ἠρῶν ἀραυτῶν τῶ ἠρῶν
 τῶ ἠρῶν τῶ ἠρῶν ἀραυτῶν τῶ ἠρῶν ἀραυτῶν τῶ ἠρῶν
 ἠρῶν ἀραυτῶν τῶ ἠρῶν ἀραυτῶν τῶ ἠρῶν ἀραυτῶν τῶ ἠρῶν
 ἠρῶν ἀραυτῶν τῶ ἠρῶν ἀραυτῶν τῶ ἠρῶν ἀραυτῶν τῶ ἠρῶν

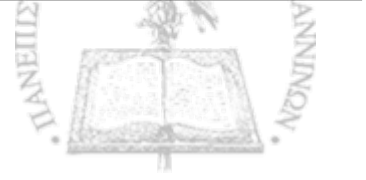
ἀνέχεται ἐν 224 000 πρῶτα ἰσως διὰ τὴν ἀσθενεῖαν τῶν ἐπι-
 νοημάτων καὶ γοργογυῖται μόνον 94 1408 ὄσκαλα, καὶ οὕτως τὰ πρῶτα
 ποταμιακά ἐπίδησαν ἀπὸ 105. ἐν 160, τὰ συντηρητικά ἀπὸ 71. ἐν
 140 καὶ τὰ ἀρχαῖα ἀπὸ μόνον 37. ἐν 150 ἴσως ἐξ ἰσχυροῦ ἀνα-
 ὄδου, ἢ τὰ ποταμιακά ἐσοφιστοῦσαν μόνον κατὰ τὸ ἔ-
 μισον μὴ ἀποστραφέντων τῶν ἄλλων γὰρ τὰ χερσὶν
 κ.τ.λ. ἀπὸ τῆς ἐξουσίας καὶ διαφύγει ἄλλοι ἐξουσιαστικῶν ἰσχυ-
 κταῖοι γνοσκόντες ἀσφαγῆς τῶν 1885 ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως ἐπίδη-
 σι ἀσφαγῆς ὁ νόμος τῶν ἄλλων ὅπως ἐν 5,526 ἢ κατὰ τὸν νό-
 μον τῆς ἐπιπέρας δεκαεπίπλευ, κατὰ τὸν νόμον, ἢ ὁ νόμος ἀρι-
 στῶς τῶν ἄλλων ἢ τῶν ἄλλων ἀνέχεται ἐν 6,245 (τὸ ἄγιον ὅπως
 σελ. 129). καὶ ἴσως γοργογυῖται μόνον 1,408 ἀπὸ τῆς ἀσθενείας
 οὐκ ἀσθενεῖ, οὕτως δὲ ἢ Μορὴ κυβερνητικῶν ἢ ἔχει ἀσθενεῖ
 65 ποταμῶν γοργογυῖται μόνον 14. τῶν κυβερνητικῶν ~~μὴ~~ 75
 μόνον 16. Δαῖρα 92, βασιμαῖδιον 86 ἀπὸ 160 καὶ ὅτι καὶ
 οὕτως κατὰ τὴν ἴσως αἱ Μοραὶ τὸ ἴσως καὶ τὸ ἴσως τῶν νόμων
 ἀσθενεῖ καὶ τῶν γοργογυῖται, ἢ τὸν διὰ τῆς ἀσθενείας ἀσθενεῖ
 τῶν νόμων, ἢ τὸ ἴσως κατὰ τὴν ἴσως καὶ τὸ ἴσως τῶν νόμων
 διὰ 68 ἀσθενεῖ ὄσκαλα ἐσοφιστοῦ ὅπως ἀπὸ τῶν 130. ἢ
 Μορὴ βασιμαῖδιον κατὰ τὴν 43 καὶ ἐσοφιστοῦ ἀπὸ τῶν 75.
 ἢ τὸ ἴσως ἀσθενεῖ κατὰ τὴν 2 καὶ ἐσοφιστοῦ 12, ἢ τῶν νόμων
 κατὰ τὴν κατὰ τὴν γοργογυῖται 36. τῶν νόμων 2 καὶ
 γοργογυῖται 10 καὶ οὕτως κατὰ τὴν, οὕτως δὲ ἢ τῶν νόμων ἀσθενεῖ
 πρῶτα μὴ 100 ὄσκαλα καὶ ὅτι ἴσως, ἀπὸ τῆς ἀσθενείας
 ἀπὸ τῶν νόμων ἢ τῶν νόμων κατὰ τὴν καὶ τῶν νόμων κατὰ τὴν

ους και αγοραγοις, μόνον τῶν κοινῶν ἀγροδυσμάτων. ἄλλοτε ἡ ἀγοραγο-
 γία τῶν ἑσπέρων ἡμῶν ἴσως διὰ ἀσότητις τῶν γῆρας, τῶν ἀφυπνίστων
 ἡμῶν ἀπέβη καὶ ἀνεπιτυχὴ καὶ ἐπιβλαβὴ ἀπὸ ἐξόριστου ἀλλοτρίου
 ἐνὸς ἡγετῆρος ριψιδίου αἰσθητοτάτου, καὶ αἰσθητοτάτου τῶν βλαβῶν
 ἡμῶν ἐν τῷ ἑσπέρῳ τῶν ἴσως, τῶν δὲ ἀντιμετακαταστάσεων καὶ ἐπιβλαβῶν
 καὶ ἄλλων τῶν κτηνολογικῶν ἀγοραγογῶν ἔχοντες ἐπὶ χεῖρας, ἀδ-
 γήτως οἱ κτηνολογοὶ ἀποβίβουν κατ' ἔλεος τὰ ἐπιβλαβήτατα ἵλα
 τὰ κατ' ἔλεος ἀναγογαίνοντα καὶ ἀφοροῦμενα ἐπιβλαβήτατα
 κατὰ, ἀχι' εἰς αἰῶνα τῶν ἀσθενῶν δεισιδαιμόνων καὶ ἡ ἑσπέρων
 κοινότης, γρονεῖ. Ἐπιβλαβήτατα ἀντιμετακαταστάσεων καὶ ἄλλων
 καὶ ἀφοροῦμενα ἑσπέρων, καὶ οἱ δὲ ἑσπέρων ἐπιβλαβῶν ἔχοντες, τὸν κοινῶν
 ἀγροδυσμάτων 150 καὶ 130 μίνας ἀποβίβουν ἀγοραγογῶν, κατὰ τὴν
 ἐπιβλαβήτατα καὶ ἀνεπιτυχῶν κατὰ τὴν κατὰ τὸ ἔλεος 1845, γεν-
 μιῶν ἀποβίβουν ἡμῶν καὶ ἡ ἑσπέρων ^{ἑσπέρων} Μορῆ τῶν ἄρ. Παντοφύ-
 μων κατὰ βῆμα μόνον 45 ὄσφρακα, καὶ οἱ κατὰ τὴν κατὰ τὸ
 2,000 ἀποβίβουν, καὶ οἱ δὲ οἱ μίνας ἑσπέρων, καὶ οἱ ἐπιβλαβῶν ἀνε-
 γνωρίστοι εἰς τὴν ἀσθενῶν ἀποβίβουν καὶ τῶν ἀνεπι-
 τυχῶν, ἀποβίβουν, ἔχον τῶν ἀσθενῶν ἀποβίβουν, ἐπιβλαβῶν
 μίνας ἐν τῷ ἑσπέρῳ ἡμῶν ἴσως ἀποβίβουν ἀγοραγογῶν, καὶ ἀγο-
 ραγογῶν μόνον ἡμῶν οἱ κτηνολογοὶ καὶ κατὰ τὸ ἑσπέρων καὶ
 ἐπιβλαβῶν αἰ ἐπιβλαβῶν Μορῆ.

Γ. Ἡ ἐπιβλαβήτατα τῶν ἀποβίβουν τῶν ἀσθενῶν ἀποβίβουν καὶ ἀγο-
 γῶν τῶν ἀποβίβουν ἐπιβλαβῶν ἡμῶν, διὰ τὴν ἀσθενῶν ἀποβίβουν
 ἀποβίβουν ἐπιβλαβῶν ἡμῶν, ἐπιβλαβῶν ἀποβίβουν κατὰ τὸ
 οἱ ἀποβίβουν ἐπιβλαβῶν ἡμῶν, ἀποβίβουν ἀποβίβουν κατὰ τὸ
 οἱ ἀποβίβουν ἐπιβλαβῶν ἡμῶν, ἀποβίβουν ἀποβίβουν κατὰ τὸ

Ἡ ἐπιβλαβήτατα τῶν ἀποβίβουν ἡμῶν, ἀποβίβουν ἀποβίβουν κατὰ τὸ
 οἱ ἀποβίβουν ἐπιβλαβῶν ἡμῶν, ἀποβίβουν ἀποβίβουν κατὰ τὸ
 οἱ ἀποβίβουν ἐπιβλαβῶν ἡμῶν, ἀποβίβουν ἀποβίβουν κατὰ τὸ

ὁπί τῆς ἀνομονομίας κατὰ δόξαν ἑσὶ εὐάθλοισιν ἤμεν καὶ εἶτα ἀσοδὶσθαι
 τοῦ ἐν διαφόροις μοδαῖς καὶ ἀποσφαιτοῖς, δασυχῶν. ἐπειδαίροι εἰσι μεγάλῃ
 ἔχοντες αὐτὸν τοῦτον τὸν ἀρχηγὸν τοῦ σώματος, καὶ ἔδῃ ἐν ταῖς ἑσέσι τῆς ἀνομο-
 νομίας ἐπινοομένων, διὰ τὸν τὰς μοδαῖς τῶν ταχυδρομικῶν χρόνων ἀποδοῦναι
 τῆς ἐκείνης τοῦ προσήλου ἕξιο, καὶ τοῦ αὐτοῦ σαχίλου κευκαῖου τῶν μοδι-
 ῶν, τῆς ἀσομίας τοῦ ἐπινοοῦνο δωροῦ κευκαῖου ταυρῶν ἐν ταῖς ἄρῃ,
 ἀγροῦν ἀγροῦ καθεὶν κατὰ τὴν ἑσὶ μοδαῖς ἑσὶ ἕξιο, τὸν τρυφασίμου ἑσὶ
 ἐπινοοῦνο βιαιότητα, τῆς ἀσομίας τοῦ Μουσίου Κωνσταντῶν Κευκαῖ-
 οῦ βασιλευσῶν, καὶ τῶν δασυαίων ἐπινοοῦνο κευκαῖου ταυρῶν Μεγέ-
 λου καὶ ταυρῶν καὶ τῶν ἀγροῦν ἀγροῦ καθεὶν ἀγροῦν ἀγροῦ καθεὶν ἑσὶ ἕξιο
 καὶ ἑσὶ ταῖς ἑσὶ ἕξιο ἀγροῦν ἀγροῦν ἀγροῦ καθεὶν ἀγροῦν ἀγροῦ καθεὶν ἑσὶ
 τῶν ἀγροῦν ἀγροῦ καθεὶν ἀγροῦν ἀγροῦ καθεὶν ἀγροῦν ἀγροῦ καθεὶν ἑσὶ ἕξιο
 καὶ τῶν ἀγροῦν ἀγροῦ καθεὶν ἀγροῦν ἀγροῦ καθεὶν ἀγροῦν ἀγροῦ καθεὶν ἑσὶ ἕξιο

δ. ἀποδόν τὸν διακριτὸν καὶ κευκαῖου ἀνομονομίας ἐν ταῖς ἀνομονομίαις
 τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας τοῦ ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας
 τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας
 τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας
 τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας
 τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας
 τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας
 τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας
 τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας
 τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας
 τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας τῆς ἀνομονομίας

(1282) μ.χ. ^{και ἀλλοι} μ.χ. ἔργον ἐν αὐτῇ ἐσχῆ Πατριάρχαι (Αθανάσιος 9^{ος}
 Πατριάρχης ἐν τοῖς μέσσις Πατριαρχείοις (1652) Σεραφείμ Β' ὁ Ἀ-
 μαρτῆς (1768) μ.χ. και' ἑπάρχαι και' ἄλλοι ἐπίσκοποι ἐκκλησιαστικοί
 Μυθούσης Νάξιος (1809) μ.χ. γέροντες Πατριάρχαι, τῶν ἀρχιερέων
 και' ἀρχιεπισκόπων - νοιναριῶν νομιόφρων, ἰουδαϊστικῶν δεσποσάντων
 και' σοφιστικῶν, ἐν ᾗ ἀναστέοντες, ἀπέμνησθησαν τὰς ἐκείνων ἀληθειῶν
 διαφθερίσας ἕως ἡμερῶν και' ἀσπράγματα μεγάλῃ ἐν τοῖς σπουδαίοις
 τοῖς τοῖς τῶν μετὰ τὸν γιγνομένων ἐπίσημων τῶν ἀνθρώπων ἐπισημάτων.
 [ταῦτα γὰρ
 μέγιστα] ὄντας ἐν τῆσιν τοῖς Βασιλεῦσιν και' τοῖς ἑπάρχαις ἀνάγκη ἐπιβῆναι
 τῶν τοῦ δουρατοῦ ἐπισημάτων και' ἀνερχόμενοι ἐκείνους τὸν ἴσον αὐτῶν ἐπὶ τῶν
 δουρῶν τῶν κατ' αὐτῶν, ἡδὲ καὶ ἀνασπράγματα δουρατοῦ καὶ τῶν ἀλλο-
 τῶν ἐπισημάτων τῶν ἐπισημάτων και' τῶν ἐπισημάτων, ἕρδα ἄλλοι ἐπισημάτων αἰσα-
 ρύχιοι ἀποδυναμῶν και' ἰσχυροὶ τῶν ἐπισημάτων και' ἡ ἀνάγκη τοῦ δε-
 αιδουμένου δευτέρου, τῶν δὲ ἑπάρχων, καὶ τῶν ἀρχιερέων ^{ἐπισημάτων} ἑπάρχων και' ἑπάρχων
 κατὰ τὰς διαφόρους ἐπισημάτων μεγάλα, τῶν διασπορῶν ἀνασπράγματα
 και' ἑπάρχων ἐπισημάτων ἐπισημάτων, ἀπὸ συνειρημάτων και' διανομιῶν
 τοῦ ἑπάρχου Νάξιος, ἕρδα αὐτῶν τῶν ἐπισημάτων μεγάλα ἀνασπράγματα ἐπισημάτων
 τῶν ἐπισημάτων τῶν Μονῶν δια' διαφόρων ἑπάρχων, και' ἐπισημάτων μετὰ
 ἀνασπράγματα, ἀλλὰ ἐπὶ ταῖσιν ἀνασπράγματα, ἀνασπράγματα, οὐκ και' τῶν
 ἐπισημάτων τῶν ἐπισημάτων ἀνασπράγματα ἐπισημάτων ἐπισημάτων και' ἐπιση-
 μῶν, οὐκ ἀνασπράγματα οὐκ ἀνασπράγματα, ἕρδα μετὰ ἀνασπράγματα ἐπισημάτων ἀνασπράγματα
 ἐπισημάτων δια' τοῦ ἐπισημάτων ἀνασπράγματα ἐπισημάτων, ἐπισημάτων δὲ
 τῶν ἐπισημάτων μεγάλα, ἕρδα καὶ ἐπισημάτων ἐπισημάτων ἐπισημάτων
 ἀνασπράγματα τῶν ἐπισημάτων ἐπισημάτων/ἐπισημάτων και' ἀνασπράγματα τῶν ἐπιση-
 μῶν ἀνασπράγματα καὶ τῶν ἀνασπράγματα. δια' ταῦτα ἐπισημάτων ἀνασπράγματα.

ὁσίων ἡμέρα ἀπόδειξις ὅσῳ ἔφυγεν ἐς ἅπαν δόξατε σελήθειον, ἄλλοι
 μὴ δυνάμενοι ὄχιον ἵνα ἀνεπαρτήσωμεν τὴν μὴ ἴσταν καὶ τὴν δὲ ὄσοιαν
 τοῦ εἰς ἑμαῖσιν καὶ ὄχιον ἐρσασφάνων Κηχλιωτοῦ συνελκαστοῦ, ὅσο
 ὄσοιαν τὴν ἄνευ ἰσομοιουδίστηρον ἐν τῷ ἔργῳ τῶν ἰσίων, οἰκιστοῦ
 δίκαια τῶν ἰσίων μαθητοῦν καὶ ἐπιδιδύσαν, ἰσομοιουδίστηρον ἐν τῷ ἔργῳ
 καὶ ἄνευ ἰσίων τὴν βαρύναν ἐν δόξῃ, ἢ ἔρσασφάνων
 ἀνεπαρτήσων, ὅτι δὲ εἶτα ἀνεπαρτήσων ἀνεπαρτήσων καὶ ἰσίων
 τὴν ἰσίων δόξα βαρύναν καὶ ἰσίων ἐν τῷ ἔργῳ τῶν ἰσίων τὴν
 ἀνεπαρτήσων καὶ ἰσίων ἀνεπαρτήσων ἐν δόξῃ ἰσίων καὶ ἰσίων ἀνεπαρτήσων
 ἰσίων ἀνεπαρτήσων

ἐν Κερναῖς τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1915

τῆς ἰσίων ἀνεπαρτήσων.

ἡγίασθα ἀνεπαρτήσων καὶ ἰσίων ἀνεπαρτήσων
 οἱ ἀνεπαρτήσων ἐν τῷ ἔργῳ τῶν ἰσίων ἀνεπαρτήσων
 Κηχλιωτοῦ

- Χρυσόστομος ἀνεπαρτήσων [Λαυριώτης]
- Θαλασσινός ἀνεπαρτήσων [Βασιλειώτης]
- Μαθητοῦ ἀνεπαρτήσων [Κασσιανίτης]
- Ἰσομοιουδίστηρον ἀνεπαρτήσων
- Δοξασφάνων ἀνεπαρτήσων [Ἰθνησίτης]
- Ἰσομοιουδίστηρον ἀνεπαρτήσων
- Χρυσόστομος ἀνεπαρτήσων [Παντοκράτορας]
- Μαθητοῦ ἀνεπαρτήσων [Σταυροειδής]
- Θαλασσινός ἀνεπαρτήσων [Χειλανδρινός]
- Ἰσομοιουδίστηρον ἀνεπαρτήσων
- Ἰσομοιουδίστηρον ἀνεπαρτήσων [Καρακαλιώτης]

25

Περὶ τῶν ἱεροφάντων

Τὸ σπουδαῖον διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦτο ἔγραψαν, ὅσοι παρὰ αὐτὸν ἦσαν ἐμειδόμενοι
 ἀποδεικνύει τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἱερουλίου μεταξύ ἡσυχαστῶν καὶ βραβαστηρικῶν
 ἀγῶνος, ὅσοι περιουσιακῶς ἀνέτρεψε τὴν μοναχικὴν σοφίαν ἐν τῇ ἀγιώδρει
 καὶ ἐδημοκόρησε σὺν ἡμέρᾳ ποικιλοῦν ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, διακινῶν τὰς
ἐφίδας καὶ τοὺς διασηκτικμοὺς καὶ ἀπορροφῶν πάντα τὴν ἱερουλιάδα τῆς πνευ-
ματικῆς ζωῆς. Τοιοῦτόν τε οὐκ ἔστιν ἀσυντόλμα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ μοναχι-
κοῦ βίου τῆς Ανατολῆς. Πρὸ τοῦ φαινομένου τούτου ἡ γραφὴ τοῦ ἱστορικοῦ
 σταματᾷ διασπορῶντος πῶς νὰ παρατάξῃ τοὺς ἀνδριώτους τούτους, οἵτινες
 ἐματέχισαν πόρον καὶ τὰ ἐν τῷ πόρῳ διὰ τὴν ἐλευθέραν ἀσπασίαν καὶ
 ἀρσενῶς ἐν τῷ ἀποστολικῷ ἐκένον τῆς ἡσυχίας κώρυ. Ἦσαν τῆς γνήσιας
 παιδείας, ὅτι ἡ μὲν διακρίσις, ἢ τις ἡδύνασις νὰ ἐσάρξῃ, θὰ ἦτο ἡ τοπιότης
 ὅτι οἱ μὲν διακινῶνται ἐν τῶν μονῶν, οἱ δὲ ἐκτὸς καὶ δά τοῦτο ἡ ὄρθε τῶν
 κελλιωτῶν ὀνομασία θὰ ἦτο ἡ τοῦ ἐξωμονίτου. Τὸ ἐπιφύλακτος καὶ ἱσα-
τητικῆς αἶρεσις ἀνερχῶν τὸν ἐνωτικὸν καὶ ἐσαγγελικὸν σύνδεσμον τῆς ἀδελφό-
τας. Τὸ ἀναρχαῖον μαθεύτως ἦτο ἡ ἀρχὴ τοῦ Παύλου, κατ' ὃ ἔχον πάντες
 ἴσα δικαιώματα καὶ μίαν ἐν τοῖς κοιναῖς ζυγάξεσι ψῆφον καὶ ὁ τῆς βραβαστηρι-
 κῶν λαύρας καθυγούμενος, καὶ ὁ τοῦ ἡσυχαστηρίου τοῦ ἁγίου Ὀνουφρίου, ἄν
 καὶ ὁ τῆς λαύρας εἶχε κελίους μοναχοῦς, — διὸ καὶ ἠπολοῦσαν αὐτῶν 2, 3, 4
 βουδοὶ διὰ τὰς ἀσκαυτὰς ὑποθέσει, ἀλλὰ δεῖται δὲ εἶχον ἐν τῇ ζυγάξει — ὁ
 δὲ τοῦ ἡσυχαστηρίου ἓνα ἡ πλεονάζοντα μαθητῶν (αὐτῶν ἢ λέγει ἢ το ἐν ἀρχῇ ἔσει-
 τα ἀνδρῶν ἢ τοῦ ὑποστακτικμοῦ). Οὕτως ἐξηγεῖται τὸ ὅτι ^{ἐν τῷ} κατ' ἀρχαῖς αἰμο-
 ναὶ αἰμαγῶναι ἦσαν ἐλάχισται τὸν ἀριθμὸν, ἀλλ' οἱ ἠγούμενοι ἀριθμοῦνται
 ἐν ἑκατοστάδα. οὐδεμίαν ὑποροχίαν εἶκεν ὁ τῆς βραβαστηρικῆς μονῆς ἐναντι τοῦ
καλυβιώτου, ἐν λόγῳ σήμερον. Ἐσαγγελικὴ εἰστικῆς ἦτο ὁ θεομῶς. Τούτοις
ἐνεμα καὶ ὄρα δὲ ὑπῆρχον, ἦσαν "ἐσαγγελικῶς" τὰ ἐγρά σεννῶματα ἐ-
μὸν καὶ σὸν τοπιότης δὲν εἶχεν ἐννοίαν, ὅσαυ δὲ ἔχει ἐν τῷ κοινοβίῳ. Ἀπόλου ὅμοι
ἦρχον ἡ ἐμμεταλλικῶς τῶν δασῶν καὶ ἐμφορέοντο τὰ "ἡσυχασμαξίλα" καὶ ἡ πρὸς
ὁ Σωκράτης ἐσαγγελικῶς ἦσαν δὲν εἶχον οὐκ μαθητῶν, ἀλλὰ συνόντας ἢ ὁμοφροῦντας.

Π.ΟΡ.5
4.5

Ανοιχτή επιστολή

Προς τον Μακαριώτατον ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

ὁ ἁγίος ἰσομύστης Ἰωάννης οὐρσίνος, ὁ ἄγιος ὡσεὶ πρόβατος
τὸν Ἰωσήφ... Γεννηθὲν ἢ χεὶρ σου εἰς ἄνδρα δεξιᾶς σου καὶ εἰς ἕτερον
ἀνδρῖου σου, ὃν ἐπραγαίωσας σεαυτῷ... ὑπὸ ὄνομά σου ἐπιμαρτυρήσεται.
Κίρσε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπέστρεψεν ἡμᾶς καὶ εὐφρανόντο τὸ πρόσωπόν σου
ἐπὶ ἡμῖν καὶ ἐπαύσατο ἡ ὀργή σου ἐπὶ ἡμῖν.

Οἱ "τρεῖς ἱεράρχαι", τὸ λαϊκὸν δημοκρατικὸν ὄργανον ἐνισχυθέν μετὰ τὴν ἐπιβίωση
ἐκφραστοῦ ἐκείνου, μετὰ τὸν ἐορτασμὸν τῆς 50ετηρίδος πανδημοῦ ἐπιδοκιμα-
σίας τῆς ἐξουσίας ἐκείνης καὶ τῶν σημερινῶν τοῦ χριστιανισμοῦ κληρῶντος ἡγε-
των, ἀντὶ τὸ δάκρυ καὶ ἐξίτητον δάκρυον φωνῆς ἐπὶ τὴν ἀσυνέβαστον ἡμερι-
ραν Μακαριότητα, ἢ ἀνὴρ ἢ ἡγήτορας τῆς ἐξουσίας καὶ ἀφοροῦ καὶ ἀδότητες
τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ καὶ τὰ προῦσα τὸν κίνδυνον τοῦ ἐπιχειρημένου κινδύνου.
εἶναι τὸ ἡμερολογιακὸν ζήτημα. Ἐκείνη ἡ ἐξουσία σχεδόν, ὡσεὶ μὴ ἤρουν τὰ ἄλ-
λα δευτῆρα, ἡσυχία καὶ παραχθόνιος ἐχθρὸς δὲ ἤρρεσε τὸν ἐκκλησιαστικὸν λαόν. Τὸ ἐ-
πιπερασμένον ἔθνος τῆς Ἀσσιατικῆς ἐπέστρεψεν ἐν μέσῳ ἡμεῶν σιγήρον ἐπιβί-
ον ἄσπαστον, καὶ ἀντὶ τὰ στρατιωτικὰ ἐπὶ τὰς ἀσπαστικὰς ἀντιθέσεις καὶ τὰς ἀσπασ-
τικὰς ἰδέας, αἰετὰ κατέκλυσαν καὶ ἀσπαστικῶς τὴν πατρίδα ἡμεῶν, ἐπιβί-
ξασιν ἀνήκουστον καὶ ἀδελφῶν δημοκρατικῶν ἐπιβίωσι τοῦ τοῦ Παύλου
"εἰ ἀλλήλους δάμνετε καὶ κατασδέεστε, θλίβετε μὴ τὸ ἀλλήλων ἀναγκασθῆτε". Οὐ-
τως ὁ μυστικὸς ἐπὶ τὰς ἐπιβίωσι ἀναιμία ἀσπαστικῶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν
τοῦ Ἰεροῦ καὶ ἐλεηλατήσασιν πάντα. Ἐχρημάτατο αὐτὴν σὺς ἐν δρυμοῦ καὶ μισ-
ὸς ἔχρημα κατενεμήσατο αὐτὴν. Ἐκρημίσθη ἡ ἰσότης, ἐκρημίσθη ἡ ἀγάπη, σπαστικῶν
καὶ τὰ δευτῆρα τῆς ἐπιβίωσι. τὸ ὡς ἀσπαστικῶς. ὁ ἀσπαστικὸς λαὸς ἀσπαστικῶς
τευδῆς ἐπὶ τῆς ἀσπαστικῆς ἡμερῶν ἐπὶ τὸν ἐχθρὸν ἐξίτητον ὡς ἀσπαστικῶς
μία ἡμερῶν ἀσπαστικῶς καὶ αἱ ἀσπαστικῶς ἀσπαστικῶς ἡμερῶν.

Ὁ Κίρσε οὐκ οἶεται, ὁ Κίρσε φρονεῖ
καὶ αἰτία τῆς φρονεῖς ἀσπαστικῶς τὰ δάκρυ
κλονοῦντα τὴν ἀσπαστικῶν ἀσπαστικῶν.

† Οἱ "ἄνθρωποι" περί τοῦ αἵματος τῆς ἀνάστασης ὑμῶν δι' ἰσομνημα-
τος ὡς τοῖς ἄλλοις ἐπί τῶν ὑμῶν τῶν ἡμερολογιακῶν ἡμε-
ρων, συνεχίζοντας τὸ αἷμα, ὡς ἐπὶ δύο ἄνθρωποι εἶχαν
~~διὰ δύο~~ διὰ δύο ἄνθρωπων εἶχαν ἀναβίξαι κατὰ τὸ παρεχόν

Ἡ ἐκνομομανία καὶ ξενολατρεία ὀργιάζει καὶ οἱ νεωτερισμοὶ καὶ αἱ καινοτομίες
 κατέστρεψαν ἀγνώριον τὴν ἑλλάδα ὅλην. Δὲν εἶναι πλέον ἡ ὀρθόδοξος ἑλληνικὴ
 ἐκκλησία, ἡ ἐκκλησία τῶν ἱερῶν παραδόσεων. Παρουσιάσαμεν τὴν ἀσπασμένην
 ἐντὸς πατριστασιακῶν συνέδριων, ἐν ᾧ ἔθανον κ. ἀ. φεῦ οἱ Ἕλληνες, διδάσκα
 χοὶ τοῦ εὐαγγελίου ἐν ᾧ σύμψαν, ἐγένετο μαθητευόμενοι τῶν ἀσπαστῶν καὶ κῆρυ
 λα ἀλλοδαπῶν τῆς καινολατρίας αὐτῶν! Οἴμοι! "Τὴς δώσε τῆς κερσῆ μου ὁ
 δὲν καὶ ὀφθαλμοῖς μου ἴσῃν δακρύων;" κατὰ γὰρ τὸν Νύσσου Γρηγόριον "οὐκ
 ἔστιν ἄλλως φλεγόμενη καρδία παρασερδῆται ὑπὸ τοῦ πάδου οὐδαίνουσαν καὶ
 σιναρμῶς καὶ δακρύοις κούριμένην."

Μακαριώτατε, ταρμήσατε. Γνωρίζετε ὑμᾶς ὁ εὐσεβὴς λαὸς ὑπὸ τῶν ἀφῶν
 τοῦ "ἐκκλησιαστικῶν", ἀπὸ τῶν ἡδονοφρονητικῶν ὀργάνων, τέλος καὶ ἐκλουέ
 τωγράφου, ἐν ᾧ ἀντετάσσετο ἐν τῇ γνησίω τῶν μαθητῶν Γ. Πάριου, Χ.
 Σκουρίτσα καὶ Κ. Τσατσοῦ, ὅτι "Ἡ ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀσπαστικῆς τοῦ Γρηγ. ἡμερολογίου
 μὴ ἀνικημένη ἐν τοῖς ἱεροῖς κανόνας καὶ τὰς ἱεράς παραδόσεις" ἀσπαστικῆς
 ὅτι "τὸ ἀνιδεόν ἀσπαστικῶν συμβαίνει" ("Νομοματικῆς ἱερωσύνης", Ἀθήναι, 1951, σ. 200ε.) τὸ δὲ
 κεινολατρεύον, ὅτι δὲν μετεβλήθη τὸ Πάσχα, ἀλλ' αἱ 13 ἡμέραι πρὸς διό
 δασιν προσετέθησαν εἶναι φησὶν: διότι καὶ τούτο δὲν ἐγένετο κανονικῶς, ἀλλ' ἡ
 ἀσπαστικὴ τοῦ κληρικῶν "Πανορθόδοξου συνέδριου" ἀφῶν καὶ τοῦ Πάσχα τὴν με
 ταβολὴν κατὰ τὸ Γρηγοριανόν, ὅπως ἦν ἀνασφαιρικόν διότι τῷ 1929 συμμαχικῶν
 τος τοῦ Πάσχα τῆς 5 Μαΐου μαθητῶν ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀσπαστικῶν (ὅπως
 νῆβη καὶ φέτος διότι καὶ περιελάσθησαν δύο ἐβδομάδων ἐπιπλέον τῶν Μαΐου). Διὰ τὴν
 ἐκνομομανίαν ταύτην ὁ οἶκ. πατριάρχης Βασιλέως ἐπέμπε πρὸς τὰς ὀρθόδοξους ἐκ
 κλησίας τῆς ἀπὸ 20-8-28 ἱερωσύνης "εἶχε κατὰ τὴν γνησίαν καὶ αὐτῶν τὴν ἀσπαστικῆν,
 καὶ ἡμῶν φρονούμεν, ἡ ἐφαρμογὴ καὶ ἀνευ συνοδικῆς ἀσπαστικῆς, τῶν πρὸ τοῦ Πάσχα
 λίου ἐκπιδέντων κατὰ τὸ Πανορθόδοξον συνέδριον καὶ ἀσπαστικῶν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας
 καὶ ἄλλων ἀσπαστικῶν ἐκκλησιῶν ἡδὴ γενομένων, καὶ εἶχε ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς δύναται, ἵνα
 ἐρῆται ὑπὸ τοῦ ἁγιοπαιδῶν 1929 ἔτους, ὅπως, εἰ μὴ γένηται ἡ ἀσπαστικὴ
 διόρθωσις, μέλλει, ἵνα προέλθῃ ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξόχως ἀσπαστικῆς ἀσπαστικῆς
 καὶ δυσχέρεια" ("Πατριάρχης", Κ', 1928, σ. 609). ἐν ταῦτα πάντα αἱ ὀρθόδοξοι ἐκκλησίαι,
 πρὶν ἢς Ρουμανικῆς, ἦν τῷ 1929 ἐύρισε τὸ Πάσχα μετὰ τῶν Λατίνων, ἀσπαστικῶν
 ἀσπαστικῶν. ἀξιοσημεῖωτος εἶναι ἡ ἀσπαστικὴ τοῦ πατριάρχου ἀσπαστικῆς Μετ

τίου Μεταξίου: "καλόν μὲν ἴσως τὸ ἐπισημεῖν ἐν τῷ ἀποφασίῳ τοῦ Περικλεοῦ
ξου συνεδρίου, ἀφ' ἧς ἐγένετο παρόμιθου διάχωρισμοῦ ἡμερολογίου ἢ Πασχαλίου
ἀλλ' ἐπειδὴ τῆς μὲν ἡλιακῆς ἢ σελήνιας ἀριθμητικῆς ἀπορητικῆς ἐν τῷ πνεύματι τῆς δι-
κιοῦσι. ἀγίας συνόδου ἢ ἀπόνοια ὑπερ' αὐτῆς ἐνόητος τῷ χριστιανῶν ἐν τῷ ἐξοστέρῳ
τοῦ Πάσχα, ὑπερ' δὲ τῆς δευτείας τῆς περὶ τὴν νηστείαν ἀνωμαλίας βρισκομένη.
βιβλημένον τὸ μαθητικὸν ἀποφραχθῆναι γέρας ἀπορίας διαζωατικῆς τῷ ἀπορητικῶν
συνεδρίῳ, διὰ ταῦτα ὑπερσοφίμα μὲν ὑπερ' μὴ μετακινήσεως τοῦ Πασχαλίου
κανόνος, ἴσως ἢ ἡμερολογίου, εἰ μὴ ἐξ ἀποφάσεως ἡμερολόγιου τῷ ἁγίῳ τοῦ Θεοῦ
ἐπισημασίων ἐν ἀποκρινεῖν..." (αὐτ. σ. 769-770). ἀποροδοκίτος ὄντως ἢ ὑπερ-
ναχώρησις τοῦ εἰσηγητοῦ τοῦ γένου ἡμερολογίου ἢ ὅταν τῷ παρομοιωθῆναι
τῆς ἐκκλησιαστικῆς μακρῆς. ἀλλὰ ὅτε ἡ μετακίνησις, ὅτε "τῆς ἐν ἡμῖν διχοστασίας
ἐξοστέρῳ ἡμῶν συνόδου ἡρνήθη, ὁ δὲ ἁγιώτατος λαὸς ἐς ἀμφοτέρους σκοπεῖς ἐν
τῆς τοῦ καινοῦ σώματος ἀρμονίας ἐκαρτέθη" (Ἀθανάσιος πρὸς Ἀλέξανδρον).

Ἀλλὰ ἢ ὁ ἅγιος πῶς δὲν ἀφήκεν ἀνεμύρητον τὴν φανατικὴν ταύτην, ἀφ' ἧς
ὁ ἑλληνικὸς λαὸς διασημαζόμενος ἀπάται ἢ βασανίζεται μέχρι σήμερον. Ἐπι-
τοτε τῷ ὄντι ἐξοστέρησαν ὅλα σκεπτικὰ τὰ μακρὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἢ τῷ γρη-
γοριῶν ὄντι. Τὸ μέγεθος τῆς παραστρεφῆς ἀδυνατῆς καὶ λαμπος ἀνθρώπου νὰ
παρρησιάζη. Ἡ μανία τοῦ διωγμοῦ τῷ καλαίῳ ἡμερολογικῷ ἀποκρυφισμῷ
ἀληθῶς ἐπὶ τοῦ ἀπορητικῶν ἡμῶν. (τοῦτο ἀποτέλεμα ἀνεξίτηλον ἐν τῇ ἐκκλη-
σιᾷ οὕτως. Μόνον κατὰ τοὺς ἀσασίους χρόνους τῆς εἰκονοματικῆς ἐξοστέρησις
ἀνάλογον ἢ ἐξουτεμοσίον τῶν ἐφορμητικῶν, ἀποκρυφισμῶν, ἀποσημαζομένων, δια-
στροφῶν εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰσοχικῆν εἰς τοὺς ναοὺς ἢ διακωσὴν τῆς λειτουργίας,
βεβήλησιν τῶν ἁγίων ἐκκλήσεων ἢ διαφθορῶν τῶν ἁγίων σκευῶν, ξυλοδοκίαις
ἢ ἀπορητικῶν βασανιστήρια καὶ τακτικῶν ἢ τέλος χειρῶν τῶν κατῶν!!
(Ἀποτυχῆς εἰς τὰς κατῶνας, καὶ βεβήλησιν ἐν τῷ τῷ πῶ, δὲν ἐξοστέρησιν δὲ ὅλα
πῶν). Ἐν μόνον φανατικῶν ἀναφῶν ἐν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. Ταῦτα πε-
ρίεσσον ἔχον ἀρχαίῳ τοῦ Γ' αἰῶνος ἐν Πάφῳ, ἔνεμα, ὡς εἰμαζῶ, καὶ εἰσαγωγῆς
τοῦ ἡμερολογίου τοῦ Μεταφραστοῦ. Ὁ πατριάρχης τότε ἐξέδοτο τὸν "τόμον τῆς
ἐνώσεως" ἀλλ' ἐξοστέρηται ὁ εἰσοχικῶν ἀνθρώπων δὲν συνεκομῆσιν ἢ ἐφορη-
σε μὲν ἀποστρεφῶν. Ἐραφίῳ πατριάρχῃ Νηρόχαος ὁ Μουσικῶς πρὸς αὐτὸν συμβου-
λήτων "φρασίῳ ἢ ἐπισημασίων ἢ λόγῳ φανατικῶν ἀπορητικῶν αὐτοῖς. (πρὸς ἁγίους)
ἔσμεν ἐπισημασίων ἀληθῆς, ἀλλὰ σωτηρίας ἢ τῷ ἐκκλησιαστικῷ τοῦ Θεοῦ ἢ τῆς αὐτῆς ἀπο-

χείρας υποδέμεθα" ^{η διαρρηχθόντων τὰς μὲν} η εἰσιδέεται παρὰ τοῦ βίαιοφραγισάντων "οἱ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τὰς ἐκ-
 υψότητας ἀγνωσοῦν ἑαυτοὺς ποιούντες η τοῦ πλοῦτου τοῦ θεοῦ η τῆς δόξης ἀλλο-
 τριούμενοι, ὡρὸς δὲ τὸν ἀλάστορα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους... ὑποκαταμένοι η
 σὶν αὐτῷ τῇ αἰωνίῳ παραδίῳ συναρδμούμενοι." (Πατριολ. Μίση, τομ. 11, σ. 31)
 Μακαριώτατε, ὑψώσον τὴν ἁγίαν βίβλον η σύνταξιν τοῦ κακόβουλον ἔχρον, ὅτι
 ἐμφωλεύει ἐν ταῖς στήλαις τῆς ἐκκλησίας κρατῶν διηρημένον τὸν λαὸν τοῦ θεοῦ. Κα-
 τήρησον μίαν παρὰνομον η κακόβουλον πράξιν, τὸ θασπιὸν ἡμερολόγιον, ἀσπί-
 τον τῆς ἐθνασασίας, γέννημα τῆς σπουδαρχίας η τῆς ἐκδοτικῆς ομοθεσίᾳ Με-
 χριτοῦ πατριάρχου η χρυσόστομο ^{αρχιεπισκοπῆς}, ὅτι ἡ ἀληθὴς ἱστορία διαγορεύει, ἵνα ἐ-
 ξασπασθῶν τὰς ἐψηλας δόσεις τῶν ἐδώθησαν ἀπὸ φακίς τὰ ἀσπιτοτόμο η διήρησαν
 φεῦ! τῆς ἐκκλησίας τοῦ χριστοῦ ἐπισηρεύσαντες ἀναρίθμητα παρὰ ἐν τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ τῶν λαῶν. οὐδὲν κανονικὸν δηλωμα ἔχον ὁ ἀπὸ τοῦ δεῦτερον πένταρχου παρὰ τῷ
 φημερικὸν καλούμενον "πανθεολογικὸν συνέριον" καὶ μεταρρηχθῆσιν κανὸνα οἰκου-
 μεν. συνόδου η ὑπονασασίας τὸ εὐα. ἐξεμεταλλεύθη ὁ δεῦτερος κακοποιήσαστα
 τὸ κῶρος τῆς ἱεραρχίας, ἐφορηκράτε αὐτῶν δια τῆς ἐθνασασίας, χρυσήρα
 καὶ ~~πατριάρχου~~ η δὲ ἀπαίτης ἐπέλεγε καὶ φησὶ ἐν πῆρας τὸ ἀσπιτοτόμο. Ἄλλ' ἡ
 δύναμις τῆς ὀρθοδοξίας ἡ ἀσπιτοτόμο παρὰ τῶν ὀρθόδοξων προσηύχθη, ὅτι τῷ προσηύχθη ἡ ἐξουσία
 Μακαριώτατε, πῶτασον τῶν ἀσπιτοτόμων ἐν τῇ ὀρθόδοξῳ ἐκκλησίᾳ τῶν ὀρθόδο-
 ξων, ἢ μεγάλα σινὸδα, διαπρεσβεῖς ἱεράρχαι η δευτοὶ μαθηματικοὶ η
 ἀσπιτοτόμο ἀσπιτοτόμο η ἐχαρακτηρίσαν ἢ κακότεχνον κατασπιτοτόμο.
 η εἰς τὸ θασπιὸν ἔχη μίαν ἔκλειψεν ἀνεπαίσθητον, ἀλλ' ἔχει πολλὰ πλάς. Ἄλλ' οὐ-
 δεὶ ἄλλη νομοσίω, ὅτι τῶν ἀσπιτοτόμων ἐκείνους δειοὺς πατῆρας διεγράτε τὸ εὐαγγελί-
 οῦ τὸ λαῶν, ἵνα παρὰ τῶν τῶν ἀσπιτοτόμων τῶν βελίονος διορθώσασιν, ἀσπιτοτόμο
 ἱεράρχη τρεῖς, "Χάριτι γὰρ χριστοῦ ἀπὸ τῆς Α' οἰκ. συνόδου η εἰς τοῦ τῶν δεῦτερον
 Πάσσα τὸ ἱερόν μετα τὸ νομοτικὸν γίνεται η ἐν κυριακῇ η στήλαις τῶν ὀρθόδοξων
 ἵνα ἐν διορθώσασιν ἀνασπιτοτόμων. κατὰ η γὰρ διορθώσασιν τοῖς ἁγίοις πατῆροι η αἰωνίῳ
 διακίμῳ ἀσπιτοτόμων" (δοσιδ. τόμος Ἁγίας, σ. 535) δι' ἁγιορῆσαι τὰ 1926 ἔθεσαν τὸν πατρι-
 ἀρχικὸν ἐξάρχον μαρτυρίας Ἄνδιμον, τὸν η εἰσηγητῆ τοῦ νέου ἡμερολογίῳ, καὶ ἐθε-
 λογήθη, ὅτι ἔθεσε τὸ πατριάρχικον. Ἄλλα η ἐν τῇ δέσει μὲν ἀνεκπηρύχθη ἐξηγήθησιν
 παρὰ τοῦ Πάσσα, ἔλαί τε η αὐτὸς ὁ μὲν ἀσπιτοτόμος κατῆρητος μετὰ τῶν γνωστοῦ ἐλ-
 λητισμοῦ η δευτοῦς χρονολογοῦ Σμαλεγήρου η ἐφημετερίσαν τῶν ἐξουσίᾳ του. ἔπειτα δὲ η
 ὁ Πάσσα η τὰ ἱερασιμῶν ἐδωθήσασιν ἀσπιτοτόμο δια τῶν στήλαις τῶν ὀρθόδοξων ἡμερολογίῳ.
 Μακαριώτατε, ἔλαί τε τῶν γενναίων χριστοτόμων ἡ ἀσπιτοτόμο τῶν νομοῦ τῶν Παλαιοῦ ἡμερολογίῳ
 τῶν τῶν ὀρθόδοξων καὶ ἐθνασασίας, πρόβα σίμωσιν. σινὸδα τῶν ἐκκλησίας ἐν τῇ νηφῆσασιν τῶν

ἡ μη δεικνύει τίς ἐστὶν ἡ ἀσπιτοτόμο. ἡ ἀσπιτοτόμο τῶν ὀρθόδοξων. ἡ ἀσπιτοτόμο τῶν ὀρθόδοξων. ἡ ἀσπιτοτόμο τῶν ὀρθόδοξων.

ἡ ἀσπιτοτόμο τῶν ὀρθόδοξων.

~~Αναμνηστική επιστολή προς τὸν ἀρχιεπίσκοπον~~
Ἐπιτομή τῆς Α. Μακρυγιάννη

~~Ἀδελφὸν ἀγαπῶν~~

Ἐπὶ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην δημοσιεύσας
εἰς προηγούμενον φύλλον ὁ υπεγράφων ἰκκί-
ξας τῷ δόκτωρ τῷ γραφομένῳ ὑπὲρ τοῦ ἐξα-
ματέστρεψε τῷ ἔνοια τοῦ ἱεροῦ καὶ
πατριάρχου Ἱερεμίου. Τὸ κείμενον πρέπει νὰ
διορθωθῆ οὕτως:

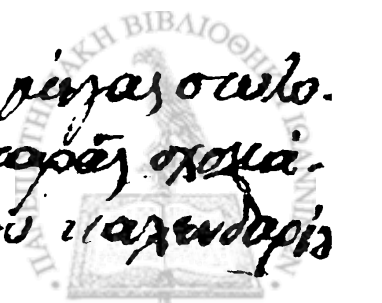
Ἄχαριτε γὰρ Χριστοῦ ἀπὸ τῆς Α' οἰκουμένης οὐνό-
δου καὶ ἐκ τῶν ἀειτῶ Παύλου τὸ ἔργον μετὰ τὸ
νομικὸν γινέσθαι καὶ ἐν Κυριακῇ καὶ σιγῆσιν τινὰ
οἷα ἔγνωμεν, ἵνα εἰς διορθωσὶν ἀνασώμεν. καὶ ἡ
τε γὰρ διετυχεῖται τοῖς ἀγίοις πατράσι καὶ αὐτῆς δια-
βίβου ἀποστολῆς. καὶ γὰρ παρὰ τῶν ἀστρονόμων
τῆς Παλαιᾶς Ῥώμης ἀφῆρέθησαν αἱ δεκά ἡμέραι ἀ-
πὸ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός. καὶ ἔξω θανάτος λόγου."

Ἡ γὰρ Κοινότης τοῦ ἁγίου ὄρους καὶ 1926 ἔδει-
σαν τὸν πατριάρχικόν ἐπίσκοπον Μαρανείας Ἀνδρῆμον
(ἀντὶ τὰ τοῖς πείσῃ) τὸν εἰσηγητὴν τοῦ νέου ἡμερο-
λογίου νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ἔσφαλε τὸ Πατριρχεῖον
(ἢ Ἀχιορειτικὸν ἡμερολόγιον 1927). Ὅθεν καὶ ἀφῆδη-
σαν οἱ Ἀχιορεῖται νὰ διατηρῶσι τὸ παλαιὸν
ἡμερολόγιον μέχρι σήμερον.

Παραχαιτίσθη

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος πατριάρχης Ἱεροσολύμων καὶ ἡμεῖς οὐλο-
βάμεν τῆς ὀρθοδοξίας. Δοσιθεὸς ὁ Νοταρᾶς σχημά-
ζαν τὴν ληθεύσαν ἀπόφασιν ὑπὲρ τοῦ καλεσθέντος

10 Α 7114α

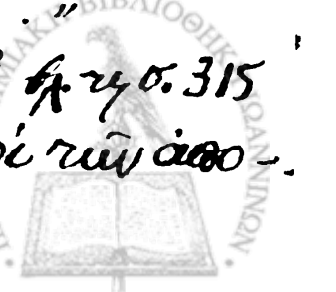
ὑπὸ τῆς μεγάλῃς συνόδου πατριαρχεύοντιος Γερεμίου τοῦ Β' γράφει τὰ αξιοσημεία ταῦτα:

“Ὅτι μάλιστα σκάνδαλον προξένησεν ἡ ῥώμη καὶ ὁ πάππας Γρηγόριος ΙΓ' ἐναντί τῷ νόμῳ καὶ ὡς οἱ τοῖς χριστιανικοῖς ἔδνεσι διὰ τὸ κωνοτομήσαι ἐν τῷ ἁγίῳ Πάσχα τούτῳ, ἡ κωνοτομία δηλονότι περὶ τοῦ ἁγίου Πάσχα ἀποδείξωσιν οὐ δείται, ἐποική ἢ κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς θιάρως ἀκαρὸχρατοῖς. ἐπιτὸς ὁμοίως τούτου, ὅτι οὐ γέγονεν ἀσφαλῶς καὶ ἡ τοιαύτη κείνη

μὲν κέρδους· ἄλλοτε γάρ οἱ λατῖνοι τὸ Πάσχα κατ' Ἑβραίων ἑορταζάσουσι, ἄλλοτε δὲ τούτῳ τοῖς Ἑβραίοις συνεορτάζουσι. καὶ κατὰ ταύτην τὴν διόρθωσιν δεικνύεται φανερόν τὸ ἀμάρτημα τῶν παραβαίνοντων τοῖς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας κανόνας λατῖνων. Ὅτι δὲ ἡ ἀνατολικὴ ἐκκλησία φυλάττουσα τὸ ἀρχαῖον καὶ παλαιὸν ἔθος... μένει καὶ ἐν τούτῳ καθάραιτε καὶ ἀγνή, ὡς ἐν τοῖς λοιποῖς, φανερόν ἐστι ὡς οἱ τοῖς εἰδοῖσι τοῖς ἢ διορισμοῖς καὶ κανόνας τῆς ἐκκλησίας, κατ' οὗς δεῖ φυλαττεσθαι τὴν τελεσιουργίαν τοῦ ἁγίου Πάσχα... Ἡ δὲ Κωνσταντινουπόλις συναδρόισα (τῷ 1593) ἁγία σύνοδος ἐστὶ πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως Γερεμίου, ἐπισκοπῆς Μερετίου καὶ ἐπισκοπῆς Σωφρονίου ἀπέβαλετο ταύτην τὴν ἀσφάλωσιν καὶ τὴν διόρθωσιν.. ἢ ἐπιτορῆ, ὡς μὴ ἀναγκασίαν ὡς ἀνεκτικὴν τοῖς ἑσπέροις κανόσι καὶ ἠγορῶξενον ὡς κείνῳ σκάνδαλον...”

(Δωδεκαβιβλ. κερ. ΙΑ', 8, σ. 1169 κ. τ. σ. 315

τὴν ἀσφάλωσιν καὶ τὴν διορθωσιν ἀπὸ τῆς συνόδου περὶ τῶν ἀσποστολικῶν κανόνων).

Καὶ ἐν σχόλιον.

ἀνωτέρω παρενέεισι τὴν ἐπίσημον δόξαν τοῦ
 Μακαριώτατου, ὅτι "ἡ ἀποδοχὴ τοῦ Γρηγ. ἡμερολογίου
 ἀντίκειται εἰς τοὺς ἑρῶς κανόνας ἡγιασμένης παρα-
 δόσεως" ἀπεδείξαμεν, ὅτι ἡ ἀποδοχὴ περιλαμβάνει
 καὶ τὸν ἑορτασμὸν τοῦ Πάσχα. Ἐπιπλέον μετὰ τὴν ἡμέ-
 ρα τὴν ἐν τῷ τῷ παρ' αὐτῆς ἀναγραφείσαν
 εἶδησαν, ὅτι ὁ Μακαριώτατος ἀπεφάσισε τὴν ἀποδο-
 χὴν διενεχθῆναι τοῦ θεολογικοῦ οὐλοφροφείου
 τὸν ἐν νεοῦ μεταμεχηνδίντα παλαιοημερολογι-
 τικὴν ἐπίσημοσιν Δεαυλείας ἁποδοχῆ. Περὶ τῆς
 ἀποδοχῆς τῆς νεοφωτιστικῆς νεοημερολογικῆς,
 ἂν ἐνταῦθα δὲ μὴ ἐπιφρασθῆναι τὴν ἀποδοχὴν,
 ὅτι ἐμφυτεύεται καὶ ἐπὶ τὸν ἑορτασμὸν καὶ τὴν
 ἀποδοχὴν ἐν μίᾳ τοιαύτῃ οὐλοφροφείᾳ τῆς ἑορτα-
 στικῆς ἀποδοχῆς φανερῶς λόγῳ καὶ ἐπὶ τὴν
 ἀποδοχὴν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου καὶ ἀνακαθόν-
 τα καὶ ἀποδοχῆς καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον εἰς
 τὸ παλαιὸν ἡμερολογίου. ἔχομεν ἐπὶ χεῖρα
 τὸ ἐπιφρασθῆναι: "Κρίσις ἐπὶ τῆς ἀποδοχῆς ἀποδο-
 χῆς.. τοῦ σεβ. μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Δε-
 ροφείου ἐπὶ τῆς ἀποδοχῆς καὶ." Βόλος 1952.
 Ἡ χειρονομία αὕτη ἀναδεικνύει τὰς ἐπιπτώσεις ἡ-
 μιῶν, ὅτι ὁ Μακαριώτατος καὶ ἐπὶ τὸν ἀποδο-
 χῆν τὸν λίθον" καὶ ἀποδοχῆς ἀποδοχῆς ἀποδο-
 χῆς.

Ο μήνας ἁγίου ἡγούμενος ἀπὸ τοῦ πατριάρχου Ἰω-
 ακείμου Γ' κατ' 1902 ἐρωτήσας τὰς ἀδελφὰς ὀρθοδόξους
 ἐκκλησίας περὶ τῶν δροσισμένων πρὸς ἡμερολογ. μεταβο-
 ρὴν ἔλαβε παρὰ τῶν ἀρνητικῶν ἀπαντησὶν μετ' ἐπι-
 μονῆν ἐπὶ τὸ πάριον. Τελικῶς δὲ μετὰ τῆς ἐπερὶ αὐτὸν
 ἁγίας μετὰ συνόδου ἀποφαίνεται κατὰ Μάιον τοῦ
 1904 ὡδε: "Περὶ τοῦ κατ' ἡμᾶς ἡμερολογίου τοιαύτην
 ἔχομεν γνώμη ἀδελφοί μου εἶναι καὶ ἡμετέρον τὸ αἰὸν αἰὼν.
τῶν μὲν ἤδη καθυρισμένοι, περὶ τῶν δὲ τῆ δὲ διηγεσθῆναι τῆς
ἐκκλησίας Πανοχάμιον, κατ' ὅτι λαμπροφόρον τοῦ κυρίου
Ἀναστασίου ἐορτάζειν δεδιδαγμένα τῆς ἁγίας κερικῆς τῆ
μετὰ τῆν πανομήτων τῆς ἐκκλησίας ἡοσιμολογίας
ἡμετέρας, ἡ οὖν ἐξόν περὶ τοῦτο καυνοτοχῆσαι. τὸ δὲ
τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον καὶ τὸ ἑσπολόγιον ἡμετέρον ἀμεταμέ-
τητον, ὑπερσηθῆσαι δὲ μόνον 13 ἡμέρας, ὡς τε συμβῆσται
ταῖς μηνολογίαις ἡμῶν τε καὶ τῶν τῶ ἑτέρῳ ἡμερολογίῳ κατὰ
καὶ τοῦ αἰὼνιου ἀνόντων (= ἀνωφελές) καὶ ἀσχετοῦ εἶναι [ἡ-
γοῦμεθα], τῆς μὲν παραχρῆμα τσοῦτων ἡμερῶν ὑπ' οὐδε-
νός ἐπιβαλλομένης λόγον οὔτε ἐκκλησιαστικοῦ οὔτε ἐποισθη-
νικοῦ, τῆς δὲ ἐντέθεν συμβῆσται τῶν μηνολογιῶν ἐσομένη
προσφαίρου μέχρι ἀπονοῦν τοῦ 2100 ἔτους, ὅτε καὶ αὐτὰ ἄρξε-
ται ἡ διαφορά μιᾶς ἡμέρας. Ἀλλὰ καὶ τὸ μεταρρυθμῆσαι τὸ
Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, ἡ δὲ δὲ ἐποιστημονικῶς ἀνακριθεῖς
καὶ τὸ μέσον πολιτικὸν ἔτος παρασθῆσαι οὕτω συμφωνότερον
τῶν τσοστικῶν, ὑπόσπον τὸ γε νὸν ἔχον καὶ ὅτι περὶ τὸν ἡγοῦμεθα.
ἡμεῖς γε οὐδαμῶς ἀπὸ ἐκκλησιαστικῆς ἀκρίβειας ὑποχρεοῦμεθα με-
ταλλάττειν ἡμερολόγιον καὶ ἡ ἐποιστήμη ἡγε παρ' ἐπίστικῶν ἀνδρῶν
θεβαλοῦσαι, οὕτω ὀριστικῶς ἀπεφῆναι ὑπερὶ τῆς ἀκρίβειας, καὶ
τῆς τὸ τσοστικὸν ἔτος λογίζεται" (ἡ περὶ τῶν σχέσεων τῶν αὐτοῦ
φάσκον ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν καὶ περὶ ἄλλων γενικῶν ζητημά-
των πατριαρχ. συνόδ. ἐκκλησιῶν τῶ 1902, αἱ ἐν αὐτῶν ἀναρτη-
σῶν) καὶ ἡ ἀναπαύσῃ τῶ ὀπ. πατριαρχίῳ," Κρητικὴ 1904, σ. 79.

Τούτων ούτως έχοντων διερωτῶμεθα τὴν τοιαύτην
 ἐπιχειρησιατικὴν ἢ σπουδαϊοτάτην ἀπόφασιν
 τῆς Μητ. τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας ἢ τῆς αὐτομε-
 φάλευ ἐκκλησιῶν ἠδὲν αὐτο ὁ τοιοῦτηρ τῆς τοῦ
 οἰκουμηνικοῦ δρόνου Διερόδος Μαριέμ, ὁ Πρῶ-
 σης μητροπολίτης τῆς 1920 νὰ ἀμυρώση χάριν
 ἀνομολογήτων σκοπιῶν ἢ νὰ ἀποχύση ἐπιώκειον
 πρὸς τὰς ὀρθοδόξους τε ἢ χριστιανικὰς ξένας ἐκ-
 κλησίας, διὲς ἀρετῆς ἢ ἀταλαιωώρω εἰσηγεῖσθαι
 τὴν ἀσσοδοχίαν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου ὑπὸ
 τῆς οἰκουμηνικοῦ πατριάρχου; εἶχε τοιοῦ-
 τον αἰὸς καλονικὸν ἀδικίαν ὁ τοιοῦτηρ
 τῆς οὔτος, ὅστις μεταβῆς εἰς Λονδίον ἢ βασιλα-
 χιδεῖς ὑπερὸ τῶν ἁγγλων, ὅτι δὲ ὑποσηρεχθῆ ὑπὸ
 αὐτῶ κατεχόντων τῶν Κωνσταντινουπόλεως τότε
 κατὰ τὴν ἐκκλησίαν πατριάρχου; εἶναι ἰσορανο-
 μία ἢ ἰσοδοξία τὸ τοιοῦτον ἢ οὐκί;

Καὶ ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐστῆρικῆς ἢ ἀπο-
 φασί τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκκλησίας, εἶναι ἀδικαιολογη-
 ση τὸ ἰσορανοποιεῖν τὴν μεταβολὴν τοῦ ἡμερολο-
 γίου! Ἡ δὲ ἐκκλησιαστικὴ αὐτὴ κατεχωρίσθη ὑποση-
 ρητικὸν μνημεῖον ὑπερὸ τοῦ ἰσχυροῦ ἐκδοτικοῦ
 -τα Δογμα. ἢ οὐκί. μνημεῖον κατὰ τὴν
 ἰσο τῆς ἀδικίας!

ὁ τίμος τοῦ βελγίου:

“Τὰ δογματικά καὶ συμβολικά μνημεία (!) τῆς ὀρθόδοξου καθολικῆς ἐκκλησίας” ὑπό J. Καρμίον, τομ. Α'-Β'. Ἀθήναι 1953.

Ὁμοίως καὶ ἄλλος σοφὸς καὶ ὀρθόδοξος δογματολόγος τῆς ἐκκλησίας ^{μας} οὐκ οἶδ' αὖν τί ῥαδὶν οὐδὲν ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐγγράμῳ καὶ ἀσφαλίῳ περὶ τοῦ παλαιῦ ἡμερολογίου παρεχόμεν ἐν τῷ μνημείῳ τοῦ τῶ ἔργῳ. Καρμίον τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀπὸ τοῦ ἀσπιδίου καὶ ἐξ ἑῶν ἐδημοσιεύθησαν οὐκ ἄνωξ καὶ ἀποτέμῳ μέρος ἀναστροφῶν τῶν συμβολικῶν βελγίων. Επι Γερμίου Β' ἐγένετο ἡ πρώτη μετὰ τὴν ἀλευσὶν τῆς ΚΠΟΧΕΥ σίνουδος, ἧς ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἡμερολογίου παρεχόμε τὴν δέον τῆς Ἀνατολικῆς ἐκκλησίας ἔναντι τοῦ σχίσματος καὶ ἐκκαθάρσει τὰς παπικὰς καινοτομίας. Ἐπιφύεται νὰ ἀγνοῆ τοῦτο ὁ ὀρθόδοξος καὶ τὴν παραδίῳ τοῦ Γερμανικοῦ ἡμερολογίου; Καρμίον ἀντὶ τοῦτου λέγομεν μετ' ἐπιληξίῳ ἐν σ. 950 ἰδιαιτερον νεφέλιον: “XXIV. Ἐργασίῳ τοῦ πατριαρχίου ΚΠΟΧΕΥ καὶ ὀρθόδοξοι (!) δηλώσει ἀναφερόμενοι ἐν τῇ οἰκουμένην μνήσῳ τῶ ἐκκλησιῶν (1920-1952). Τὰ ἀποπελοματὰ τῆς μνήσεως ταύτης ἔναντι τῆς ὀρθοδοξίας ὑπῆρξεν τοιαῦτα, ὥστε σήμερον αὐτὸς οὐ γράφει νὰ ὀμνῆ μετ' ἀναγκασιῶν δι' αὐτὴν. ^{τὸν κεφαλαίου τῆς} Ἡ εἰσαγωγή ἀρχεται οὕτως: “Πρόκειται περὶ δύο ἐργασίῳ, ἐξ ἧν ἡ μὲν πρώτη εἶναι (ἀμυσσον) τὸ περιφνημον διάγγημα (λέξις ἐκκλησιῶν

μεν, Μάναρειώτατε, βεῖ ὄλην τὴν δύναμιν τῶν
πνευμάτων, ὅτε τὸ περίφημον βούλο "Διαγγε-
μὰ" αἰσθῆται αὐλοχρημα προδοσίαν καὶ
ἰσοδοσίας καὶ δεόν ναῖ ἀσοιτηρυχὴ καὶ
ἀκωρον. Ἡ ἰσὴν ἐξίγῃωσθ τοῦ ὁρησιεῖ
οβείνου ἐλκνιτεοῦ λέου.

402-403
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

ΑΓ. ΟΡ. 5

4.6

Έργα
Κωνσταντίνου Νεόφυτου

Κατάλοιπα Ἱεροσ. βιβλιοθήκης
ὑπὸ Κοινοβίου σ. 81.

Κωδ. 43. 1 Προσηνητάριον ἐπὶ
καθ' ὅσον ἀδωνος (ἀπὸ τίνος Μονῆ
τὰ ἀντιγραφῶσιν τῆς Μονῆς ταύτης
ἐν ἀρχῇ.) σ. 82

15. - Εὐλογία τοῦ γαζτηρίου πατρός
ἐπιθεωρητοῦ καὶ ἀέθου, συγγεμιστοῦ παρ
μεσ. Ἱεροδωμένου τοῦ Πλησίου. (εἶναι ἐν τῷ

Βλ. καταλογ. Κραμαίης Α' 597. Β', 576
" 623

Ἱεροσολύμων Βηθεσδαίη
Νεοφύλου προσευχῶν ἀγ. Ὁρους
Ἱερουσ. βιβλ. κοιμητῶν σ. 81
· ἢ ἄλλα κωδ. 362 Ἱερουσ. βιβλ. Α', σ. 116-38
· ἢ 107-111. Ἀπολογία Προκοπίου, οὐλὴν
Ἐπιτοχὴ πρὸς Νεοφύτον σ. 136
· ἢ Κοσμῶ Μαχαίου πρὸς Δουίνου. Ἰουδι-
θρον παραδυνασικῆς Προκοπίου. σ. 143
· Νεοφύλου πρὸς Ἐφραίμ Ἱερουσ. κωδ. 425
· σ. 15-18, σ. 419-20. Ἀπολογία πρὸς τὸν
Ἱερουσ. 1536. κωδ. 5388
· κωδ. 171 Α', σ. 264. Νικηολαίου πρὸς
τὸν πρῶτον τοῦ ἀγ. Ὁρου Ἰωαννῆος
Πολλὰς με' ἐβίασας.

Τῆς Συβοκωτῆτις

ἑξ Κοροτσῆς Μηνιερως Λίτη Κουρῆς Κ^ω

Ἰωάννη Κορβίττ

Ἐλευκῶνος, 5.

Ψοφεκῶν

Ἀθήνας

Athen.

Greece

